

**Parlamentul României
Camera Deputaților**

București, 07.04.2016

Cabinet secretar general

NOTĂ

**privind documentele emise de Comisia pentru afaceri europene
în urma examinării unor proiecte europene de acte legislative
și/sau fără caracter legislativ**

Referitor la adresele Comisiei pentru afaceri europene nr. 4c-19/375 și nr.4c-19/376 din 05.04.2016, prin care se transmit actele și documentele rezultate din examinarea unor proiecte europene de acte legislative și/sau fără caracter legislativ,

menționăm că:

- pentru documentele **JOIN(2015)50, COM(2015)611 și COM(2016)128** - supuse examinării pentru fond, Comisia pentru afaceri europene a adoptat **opinii** și a redactat proiectele de hotărâre ale Camerei Deputaților de adoptare a opiniilor, pe care le transmite Biroului permanent, conform art. 175 (1) b) și (3) din Regulamentul Camerei Deputaților;

- pentru documentul **COM(2015)128** - supus examinării pentru subsidiaritate, Comisia pentru afaceri europene a adoptat **aviz motivat** și a redactat proiectul de hotărâre al Camerei Deputaților de adoptare a avizului motivat, pe care îl transmite Biroului permanent, conform art. 175 (1) a) și (2) din Regulamentul Camerei Deputaților.

Propunem:

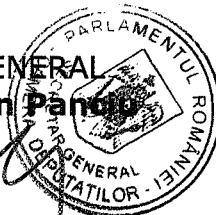
- supunerea spre adoptarea în plen a proiectelor de hotărâre ale Camerei Deputaților privind adoptarea opiniilor pentru documentele:

- **JOIN(2015)50** - Comunicare comună către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor - Revizuirea politicii europene de vecinătate;
- **COM(2015)611** - Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor - Strategia de extindere a UE;
- **COM(2016)128** - Propunere de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii;

- supunerea spre adoptarea în plen a proiectului de hotărâre al Camerei Deputaților privind adoptarea avizului motivat pentru documentul:

- **COM(2016)128** - Propunere de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii.

SECRETAR GENERAL
Cristian-Adrian Păun

SECRETAR GENERAL ADJUNCT
Silvia-Claudia Călin-Mihalcea

DEPARTAMENTUL DE STUDII PARLAMENTARE ȘI POLITICI UE

Șef departament
Andrei Mocearov

**Parlamentul României
Camera Deputaților
Comisia pentru afaceri europene**

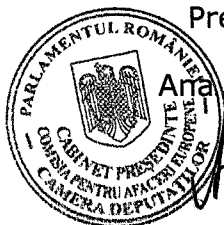
București , 05.04.2016
Nr. 4c-19/376 .

**Către,
Biroul Permanent al Camerei Deputaților**

În aplicarea art. 163 alin. (1) pct. 2, alin. (2) și (4) și art. 175 alin. (1) pct. 2 și alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților republicat la 13 mai 2015, vă transmitem anexat proiectele de hotărâre ale Camerei Deputaților de adoptare a opiniilor adoptate de către Comisia pentru afaceri europene, în urma examinării următoarelor documente consultative ale Uniunii Europene

1. Comunicare comună către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: Revizuirea politicii de vecinătate - JOIN(2015) 50, examinare în fond
2. Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: Strategia de extindere a UE - COM(2015) 611, examinare în fond
3. Propunere de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii-COM(2016)128, examinare în fond.
4. Propunere de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii-COM(2016)128, examinare privind încălcarea principiului subsidiarității

- Aviz motivat al Comisiei pentru afaceri europene

Președinte

Ana BIRCHALL

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

PROIECT

HOTĂRÂRE

privind adoptarea avizului motivat referitor la Propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii COM(2016) 128

În temeiul prevederilor art.67 și ale art.148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art.160 - 185 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. – Luând în considerare avizul motivat nr. 4 c - 19/371 adoptat de Comisia pentru afaceri europene, în ședința din 5 aprilie 2016, Camera Deputaților:

1. Constată că sunt îndeplinite condițiile stabilite prin tratate pentru ca propunerea să facă obiectul controlului parlamentar al subsidiarității, și anume: are caracter legislativ și aparține categoriei competențelor care nu sunt exclusive Uniunii Europene, în sensul art.4 alin.(1), art.5 alin.(2) TUE și respectiv art.2 alin.(6) TFUE.
2. Constată că aspectele trans-naționale sunt evidente, ceea ce ar justifica o acțiune la nivelul Uniunii pentru realizarea obiectivelor, dacă aceste obiective ar fi, în termeni reali, în acord cu valorile, principiile, tratatele Uniunii, precum și cu angajamentele politice majore asumate de către statele membre, pentru realizarea convergenței economice și sociale în întreaga Uniune.
3. Constată validitatea și suficiența argumentării utilității propunerii, din perspectiva criteriului insuficienței acțiunii naționale, dar nu și din perspectiva criteriului valorii adăugate.
4. Constată că temeiul juridic al propunerii nu corespunde integral cu conținutul reglementării, întrucât modificările se bazează pe articolele 56 și 59 din TFUE, în condițiile în care acestea vizează eliminarea restricțiilor privind libera prestare a serviciilor în cadrul Uniunii, cu privire la resortisanții statelor membre stabiliți într-un alt stat membru, iar propunerea în sine vizează, cel puțin la nivel declarativ, protecția lucrătorilor.
5. Consideră că orice modificare a reglementărilor actuale trebuie să fie în concordanță cu articolul 56 din TFUE, fapt care impune eliminarea oricăror dispoziții care ar putea împiedica sau face mai puțin atrăgătoare activitățile prestatorului de servicii stabilit într-un alt stat membru decât cel în care furnizează serviciile, situație valabilă și în cazul în care respectivele dispoziții se aplică în mod nediscriminatoriu, atât prestatorilor de servicii naționali, cât și celor din alte state membre UE.
6. Reamintește faptul că hotărârile Curții de Justiție a UE, care a recunoscut că protecția lucrătorilor este un obiectiv imperativ, de interes general, care poate justifica obstacole în calea furnizării de servicii, dar numai cu condiția ca acestea să fie adecvate și proporționale pentru a asigura

realizarea obiectivelor legitime urmărite, respectiv să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea acestora.

În acest context, consideră că, mai întâi, ar trebui evaluate efectele transpunerii de către statele membre ale Uniunii Europene, ale dispozițiilor Directivei 2014/67/UE, iar ulterior, în funcție de concluziile acestei evaluări, să fie propuse modificări și/sau completări ale textului Directivei 96/71/CE.

7. Reamintește că jurisprudența Curții de Justiție a UE a stabilit că discriminare înseamnă că persoane care se află în situații comparabile sunt tratate în mod diferit și că lucrătorii detașați sunt într-o situație diferită față de lucrătorii locali.

Subliniază că, de aceea, diferențele de salarii între lucrătorii detașați și cei locali nu pot fi tratate ca discriminare.

8. Reamintind faptul că din numărul totalul de lucrători mobili, cei detașați reprezintă doar 13% și că cea mai mare parte dintre aceștia sunt detașați în condiții legale, că din totalul de angajați detașați din state cu salarii sub media Uniunii reprezintă doar 0,3%, că lucrătorii detașați din state cu salarii mici reprezintă doar 50% din totalul detașărilor, exprimă rezerve serioase față de argumentele Comisiei Europene privind necesitatea reglementării și deci, față de valoarea sa adăugată.

9. Reamintește faptul că prevederile actuale ale Directivei 96/71/CE referitoare la salariul minim stabilesc deja un cadru necesar asigurării unei concurențe loiale între angajatorul care detașează și alți prestatori din țara gazdă.

Apreciază faptul că diferențele induse de bonusuri, indemnizații, sporuri și altele asemenea nu sunt atât de mari pentru a justifica acțiunea de reglementare a Comisiei Europene, ceea ce se traduce printr-un deficit de valoare adăugată.

10. Observă că deși Comisia Europeană își argumentează propunerea pe articolul 31 din Carta drepturilor fundamentale, prin care se asigură dreptul la condiții de muncă care să respecte sănătatea, securitatea și demnitatea lucrătorului, o limitare a duratei maxime de muncă, a perioadei de odihnă zilnică și săptămânală, precum și a perioadei anuale de concediu plătit, ignoră articolul 15 din cartă, care se referă la libertatea de alegere a ocupației și la dreptul la muncă.

Semnaleză faptul că lucrătorii nu își pot exercita drepturile prevăzute la art.15, de vreme ce, *de facto*, nu li se permite să accepte o anumită plată pentru serviciile prestate.

11. Consideră că prevederile art.2 și ale art.5 din Protocolul nr.2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, privind obligația Comisiei Europene de a organiza ample consultări cu părțile interesate și de a ține cont de dimensiunea regională și locală a acțiunilor preconizate, și respectiv obligația de a-și întemeia argumentele care atestă respectarea principiului subsidiarității pe indicatori calitativi și cantitativi, nu sunt integral respectate.

În acest sens constată că însuși studiul de impact arată că nu există date statistice suficiente și comparabile cu privire la o mare parte din propunerile formulate, cum ar fi numărul lucrătorilor detașați pe perioade mai mari de 24 de luni și nici cu privire la măsurile propuse pentru subcontractare, fiind prezentate doar estimări.

Observă că studiul de impact nu demonstrează că există un fenomen de angajare care să necesite o acțiune la nivelul UE.

Ia act și își manifesta surprinderea că, în ciuda solicitărilor repetate ale partenerilor sociali europeni de a fi consultați înainte de adoptarea propunerii, Comisia nu a răspuns încă.

Constată că studiul de impact arată că este posibil să existe unele efecte adverse ale propunerii, în special în ceea ce privește pierderea unor contracte de prestări servicii pentru prestatorii din statele cu un nivel scăzut al salariilor, sau o creștere generală a costului serviciilor prestate trans-național, dar

fără să aprofundeze aceste aspecte și fără o analiză riguroasă a implicațiilor financiare pentru piața internă a UE.

Observă că studiul de impact a omis costurile suplimentare cu transportul, cazarea, informarea cu privire la regulile aplicabile, traducerea unor documente etc., pe care trebuie să le suporte prestatorul de servicii care detașează salariați.

Constată că deși studiul de impact face referire la intenția de a asigura o egalitate de tratament între lucrătorul detașat și lucrătorii naționali, astfel încât lucrătorul detașat să fie tratat ca un lucrător mobil UE în sensul art. 45 TFUE în statul membru gazdă, nu este analizată modalitatea în care aceste modificări vor interfera cu prevederile Regulamentului 492/2011/UE privind libera circulație a lucrătorilor sau cu Directiva 2014/54/UE de îmbunătățire a aplicării drepturilor acestora și nici nu se explică în ce mod ar putea un lucrător detașat să fie egal cu un lucrător național, dacă celui detașat i se refuză ca printr-un act de voință să accepte anumite drepturi salariale.

12. Constată că în conformitate cu normele în vigoare, statele membre pot lua măsuri adecvate pentru a se asigura că lucrătorii temporari detașați sunt tratați în același mod ca și lucrătorii temporari naționali.

Ia act de faptul că, în conformitate cu evaluarea impactului, până în prezent un număr de 15 state membre au decis să utilizeze această opțiune. De aceea consideră că modificarea prevederilor legale ale UE în această privință nu este justificată și nici necesară.

13. Apreciază că noua regulă privind subcontractarea va avea ca efect utilizarea de convenții colective care nu îndeplinesc criteriile de aplicare universală; de asemenea, ar putea fi necesar să se utilizeze convenții colective ne-universale în state membre care au declarat deja că folosesc convenții colective universal aplicabile. De aceea consideră că intervenția la nivelul UE, în scopul de a extinde domeniul de aplicare al propunerii de directivă nu este justificată și nici necesară.

14. Reamintește faptul că în ceea ce privește aplicarea obligatorie a regulilor generale de detașare în cazul detașării prin intermediul unui agent de muncă temporară, în prezent, statul membru gazdă are posibilitatea de a impune agenților de muncă temporară din alte state membre aceleași reguli ca și cele aplicabile agenților de muncă temporară naționali. De aceea consideră că impactul propunerii de directivă este neclar și nu pare să fie adecvat scopului.

15. Ia act de faptul că, în conformitate cu dispozițiile actuale ale Directivei 96/71/CE, statele membre au posibilitatea de a extinde domeniul de aplicare al convențiilor colective sau al sentințelor arbitrale care au fost declarate universal aplicabile tuturor sectoarelor; studiul de impact relevă că doar 4 state membre au decis să nu utilizeze această opțiune.

Consideră că, în aceste condiții, nu este necesară impunerea unei astfel de obligații la nivelul UE.

16. Semnalează faptul că înlocuirea expresiei „*salariu minim*” cu cea de „*remunerație*” poate provoca incertitudine juridică, deoarece aceasta este o noțiune care poate fi interpretată în mod extins și nu reiese în mod clar dacă remunerația este considerată ca fiind un quantum rezultat din elementele obligatorii de remunerație pe care trebuie să le primească lucrătorul, sau ca impunere a obligației de respectare a structurii salariului statului gazdă pentru prestatorii din alte state membre.

Consideră că în prima variantă nu sunt pe deplin utilizate concluziile studiului și jurisprudența relevantă a Curții de Justiție a UE, iar în a doua variantă apar probleme în cazul în care, conform legislației statului gazdă, prestatorul trebuie să respecte în mod obligatoriu alte elemente de remunerație.

Atenționează asupra faptului că s-ar genera discrepanțe între statele membre, având în vedere faptul că fiecare stat va trebui să indice în legislația proprie definirea și alcătuirea acestei remunerații.

Observă faptul că nu este clarificată suficient noțiunea de bază de calcul, care se va stabili pentru plata taxelor, impozitelor și contribuțiilor sociale de către antreprenorii care detașează lucrători în alte state membre.

17. În concluzie, consideră că dacă ar fi adoptate propunerile formulate de Comisie, se vor crea bariere în calea liberei prestații a serviciilor și a mobilității forței de muncă.

18. Subliniază că observațiile și rezervele exprimate în opinia adoptată ca urmare a analizei pe fond, completează prezentul Aviz motivat.

19. Consideră că propunerea de directivă nu are suficientă valoare adăugată și în consecință, hotărăște că este încălcat principiul subsidiarității, în principal din perspectiva utilității reglementării.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din _____, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU - ȘTEFAN ZGONEA

București,

Nr.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

PROIECT

HOTĂRÂRE

**privind Comunicarea comună a Comisiei Europene și Înalțului Reprezentant
pentru afaceri externe și politica de securitate către Parlamentul European,
Consiliu, Comitetul Economic și Social European
și Comitetul Regiunilor
Revizuirea politicii europene de vecinătate
JOIN (2015) 50**

În temeiul prevederilor art.67 și ale art.148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr.373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art.160 - 185 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. – Luând în considerare opinia nr. 4c - 19/361 adoptată de Comisia pentru afaceri europene, în ședința din 31 martie 2016, Camera Deputaților:

1. Observă că evoluțiile din regiune începând cu 2004, dar în special cele din ultimii ani, au demonstrat că politica europeană de vecinătate (PEV) nu a fost întotdeauna în măsură să reacționeze prompt și în mod adecvat la schimbările rapide și la circumstanțele dificile.

Observă că PEV a întâmpinat serioase dificultăți în a-și îndeplini obiectivele principale de promovare a păcii, stabilității și prosperității; de aceea, PEV necesită un proces de readaptare/revizuire.

2. Consideră că politica de vecinătate trebuie să fie în deplină coeziune și adecvare cu Strategia de Securitate Globală în curs de elaborare; subliniază că modificările necesare sunt de substanță, de concept, nu numai de formă și apreciere a nuanțelor.

3. Reamintește că până în anul 2008 am asistat la o politică a Uniunii Europene de export de valori și influență, de forță transformativă și *soft power* care a dus la efecte majore ale politicii de extindere și politicii de vecinătate, prin creșterea atractivității Uniunii Europene; aceea Uniune Europeană era extrovertită și solidară cu vecinătatea sa, chiar dacă politica de vecinătate a fost constant subfinanțată.

După criza datoriilor suverane, retragerea Federației Ruse din Tratatul privind Forțele Armate Convenționale din Europa în 2007 și evenimentele din Georgia, am constatat o implozie și o revenire spre sine, spre probleme interne ale UE, fapt ce a determinat tentația salvării individuale a cetățenilor statelor din vecinătate și reducerea atractivității Uniunii Europene.

4. Constată că, deși NATO a trecut în urmă cu doi ani de la organizarea de pace la cea de criză, Uniunea Europeană păstrează în mod inerțial un *leadership* de pace, înclinat spre soluții agreeate la nivelul larg al societății, pus în practică prin procese îndelungate și minuțioase, vădit inadecvat în condiții de criză majoră, crize suprapuse și interdependente și cu un impact public major.

Consideră că este necesar un *leadership* de criză, capabil să gestioneze marile teme și crize în mod eficient și la timp, să dea încredere cetățenilor europeni.

Subliniază că descurajarea costă mult mai puțin decât războiul propriu-zis, atât la nivel militar cât și la nivel civil, sau al componentelor cibernetice ori de război informațional în care Europa este deja angrenată, precum și statele de la frontiera sa estică.

Crede că investiția reală în vecinătate și în Europa însăși trebuie făcută pe aceste dimensiuni, și trebuie făcută la un nivel credibil, dând încredere statelor membre, cu precădere celor de la frontiera estică, dar și statelor cuprinse în politica de vecinătate.

5. Ia act cu maximă îngrijorare de gravitatea și caracterul excepțional al crizelor din vecinătatea frontierelor externe ale Uniunii Europene, atât din est cât și din sud, având drept consecință moartea a sute de mii de oameni în războaie, naufragii și atentate teroriste și apreciază că riscul pierderii în continuare a unor vieți este unul foarte mare.

6. Consideră că Uniunea Europeană nu poate fi învinovățită de această situație, dimpotrivă, Uniunea reușind să atenueze stările conflictuale și să salveze vieți; actor global de cea mai bună factură, pacificator și negociator cu repere de înaltă calitate și moralitate, Uniunea Europeană nu poate și nu trebuie să răspundă la violență într-un mod primitiv, dar trebuie să-și consolideze viteza de reacție și capacitatea de intervenție, inclusiv militară, pentru a descuraja acele grupări criminale și state care au consacrat „barbaria” drept strategie politică pe termen nedefinit.

În același timp, ar trebui organizate campanii de informare proporționale cu ambiția de actor global a Uniunii Europene, care să contracareze propaganda forțelor destabilizatoare atât din sud cât și din est și să prezinte beneficiile asocierii cu Uniunea Europeană.

Consideră că un exemplu de comunicare defectuoasă se găsește chiar în textul comunicării: „*Sărăcia, inegalitatea, sentimentul de nedreptate, corupția, slaba dezvoltare economică și socială și lipsa de oportunități, în special pentru tineri, pot fi surse ale instabilității care sporesc vulnerabilitatea la radicalizare*” și solicită Comisiei Europene și Înalțului Reprezentant să nuanțeze astfel de afirmații, întrucât crimele oribile comise de teroriști nu pot fi în nici un fel relativizate prin justificări de natură economică sau socială, așa cum nu pot fi nici măcar explicate.

7. Observă că PEV a reprezentat, încă de la lansarea sa în urmă cu 12 ani, un instrument menit să determine apropierea partenerilor de valorile și de prosperitatea europeană și că nu a fost concepută pentru a opera în situații de gravitatea celor sus-menționate.
8. Reamintește că a susținut în toate opiniile și analizele sale faptul că dreptul la viață este primul în ierarhia drepturilor omului și că toate politicile și acțiunile Uniunii Europene ar trebui să considere dreptul la viață ca fiind principala prioritate și menține această orientare.
9. Observă că actuala revizuire a PEV reprezintă reforma cea mai cuprinzătoare a acestei politici de la începuturile sale și că revizuirea a redus ambiția transformatoare a UE, a introdus ajustarea concepției politicii la realitățile din vecinătate și a marcat o îndepărtare de abordarea tip extindere, adoptând o abordare pragmatică.
10. Consideră în continuare, că oferirea perspectivei de aderare a statelor asociate din Europa de Est ar trebui păstrată, cu atât mai mult cu cât aceasta nu poate fi realizată prin relațiile bilaterale ale statelor membre ale UE cu statele partenere; acest tip de ofertă poate influența favorabil menținerea statelor asociate pe calea europeană și ar putea spori „atractivitatea” Uniunii Europene.
11. Regretă însă accentul pus de unele state membre pe politica de vecinătate, în contrapondere cu lipsa de susținere a perspectivei de aderare a statelor partenere din est care înregistrează progrese în apropierea de Uniune.
12. Susține angajamentul UE în favoarea partenerilor din vecinătate care au încheiat acorduri de asociere și acorduri de liber schimb și salută promovarea în continuare a unui angajament sporit, diferențiat, al Uniunii, față de statele Parteneriatului estic care avansează pe calea reformelor democratice; semnalează totuși, că după anexarea Crimeei, Parteneriatul estic nu mai poate servi pentru a rezolva problemele de mare anvergură, ci doar probleme punctuale.
13. Consideră că reforma PEV trebuie să asigure o abordare integrată și cuprinzătoare a tuturor politicilor și acțiunilor UE în vecinătate, respectiv a politicii de coeziune prin componenta cooperare transfrontalieră, a politicii de cooperare pentru dezvoltare, a politicii de extindere dar și a Sinergiei Mării Negre, ca inițiativă de cooperare regională și forum de dialog, precum și a Strategiei Dunării.
14. Consideră că suportul Uniunii Europene pentru partenerii estici care au încheiat acorduri de asociere îi obligă pe aceștia să realizeze reformele la care s-au angajat, indiferent de alterarea mediului social, prin intervenții externe care conțin toate metodele de presiune și care se bucură de o finanțare excesivă; consideră că resurselor angajate de Federația Rusă pentru destabilizarea Republicii Moldova, Ucrainei și Georgiei trebuie să li se răspundă prin măsuri și mecanisme adecvate de sprijin, în registrul specific standardelor și valorilor Uniunii Europene.
15. Salută ratificarea Acordului de asociere al Uniunii Europene cu Republica Moldova și recomandările făcute la 15.02.2016 Republicii Moldova de către Consiliu, pentru accelerarea reformelor, în special cele privind depolitizarea instituțiilor de stat, combaterea corupției

sistemice, asigurarea independenței sistemului judiciar și a autorităților de aplicare a legii, rezolvarea cazurilor de fraudă care i-au afectat sistemul bancar în 2014 și recuperarea fondurilor deturnate; încurajează politicienii proeuropeni de la Chișinău ca, prin unitate, opțiuni de interes general și moralitate, să relanseze Republica Moldova ca „exemplu de succes” al politicii de vecinătate.

16. Salută intrarea în vigoare la 1 ianuarie 2016 a Acordului de Asociere și Liber Schimb dintre Uniunea Europeană și Ucraina și își exprimă speranța că referendumul din Olanda programat pentru data de 6 aprilie 2016 nu va afecta procesul de ratificare; regretă instabilitatea politică din Ucraina, accentuată de lipsa unității în cadrul Guvernului, atacurile cibernetice, datoria creată prin încetare de plăți către Federația Rusă și mai ales de ritmul lent al reformelor.

17. Salută progresele consemnate în ultimele rapoarte ale Comisiei din decembrie 2015, care atestă că Georgia și Ucraina îndeplinesc în prezent cerințele prevăzute în planurile de acțiune privind liberalizarea vizelor și își exprimă speranța că atât Consiliul, cât și statele membre vor aproba acordarea regimului de călătorii fără viză pentru cele două țări, în cel mai scurt timp posibil.

18. Se raliază opiniei din Raportul referitor la revizuirea politicii europene de vecinătate [2015/2002(INI)] al Comisiei pentru afaceri externe a Parlamentului European, potrivit căreia UE ar trebui să conceapă mecanisme eficiente de sprijinire a țărilor partenere performante afectate de măsuri represive, de constrângere comercială sau de agresiune militară directă din partea unor țări terțe.

19. Consideră că statele asociate, respectiv Republica Moldova, Georgia și Ucraina ar trebui să fie beneficiarele celei mai importante părți a acestei politici, care să conțină inclusiv perspectiva integrării europene, deci transformarea politicii de vecinătate în viitoare politică de extindere.

20. Constată că România este printre cele mai active state membre pentru asigurarea unui loc important al PEV în agenda Uniunii.

21. Consideră că România poate furniza consultanță și sprijin Republicii Moldova, Georgiei și Ucrainei pentru implementarea acordurilor de asociere, promovând astfel interesele Uniunii Europene pe regiunea estică, concret putând oferi expertiză în special în următoarele domenii: energetic, administrativ, bună guvernare, justiție, sistem bancar și economie.

22. Reamintește că politica de vecinătate și Parteneriatul estic vor fi calibrate în funcție de strategia europeană de securitate, care va fi adoptată de către Consiliul European din vara anului în curs.

23. Susține propunerile referitoare la dezvoltarea componentei de securitate și aprofundarea cooperării cu statele partenere privind aspectele legate de reforma sectorului de securitate, prevenirea conflictelor, anihilarea rețelelor teroriste, de crimă organizată și trafic de persoane, contracararea curenților extremist/radicaliste în țările respective.

Constată totuși că noua focalizare pe securitate și migrație este de natură să mărească provocările de coerență existente, întrucât o contribuție eficientă la PEV în aceste domenii va necesita o coordonare intensă, cu o serie de reprezentanți din Comisia Europeană, Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE), statele membre, agențiile UE și organizațiile internaționale relevante.

24. Susține necesitatea unei abordări strategice a PEV, echilibrată între componentele mediteraneană și estică dar aplicată de o manieră distinctă, pe baza principiilor diferențierii și responsabilității, care să țină seama într-o măsură mult mai concretă de aspirațiile fiecăruia dintre parteneri, de voința politică și progresele efective, în special cele privind asigurarea statului de drept, a independenței și eficacității sistemelor judiciare.

25. Remarcă îndepărtarea noii PEV de abordarea „mai mult pentru mai mult” datorită imposibilității de a suplini lipsa de voință politică; își exprimă îndoiala că vor putea fi identificate „modalități mai eficiente de a susține în dialogul cu partenerii săi oportunitatea inițierii unor reforme fundamentale” în aceste cazuri.

26. Apreciază că noua formulă a PEV nu reprezintă nici o revizuire completă a vechiului PEV și nici o viziune strategică a relațiilor UE cu vecinii săi.

Constată că în efortul său pentru un ton mai pragmatic, noua PEV trebuie să se concentreze mai bine pe realități semnificative, cum este modul în care UE ar trebui să relaționeze cu vecinii vecinilor săi; având în vedere incertitudinea asupra redefinirii relațiilor cu, de exemplu, Rusia, este neclar dacă Înaltul Reprezentant va fi în măsură să facă modificările necesare în strategia globală a UE privind politica externă și de securitate, pe care o va prezenta Consiliului European din iunie 2016.

Își exprimă îngrijorarea față de faptul că, în forma revizuită, PEV pare că se deplasează mai mult către politica externă tradițională, care presupune doar cooperarea politică și economică la nivel bilateral cu țările terțe, în detrimentul promovării modelului european.

27. Exprimă rezerve față de evaluarea că noua abordare ar fi mai realistă, deoarece reducerea ambițiilor UE ar putea genera un rabat de la propriile valori și principii; în acest caz s-ar putea deduce că a realiza „parteneriate mai eficiente” echivalează cu negarea valorilor și principiilor care stau la baza Uniunii.

28. Observă că în noua formulă a PEV, prioritățile parteneriatului ar putea reprezenta cel mai mic numitor comun între UE și statele partenere; acestea din urmă ar putea opta pentru o politică de vecinătate „à la carte” evitând aspectele sensibile ale PEV legate de conflictele înghețate, democrație și drepturile omului.

29. Ia act că pentru a simplifica metodologia PEV, rapoartele anuale de progres ar trebui să fie înlocuite cu un nou stil de evaluare axat pe atingerea obiectivelor stabilite de comun acord și că rapoartele de țară se vor concentra pe obiectivele convenite în comun, în timp ce aspectele legate de valorile europene vor fi evaluate periodic în rapoarte separate; semnalează riscul ca în

absența unor condiționalități certe, unele state partenere să reducă conformitatea cu standardele Uniunii Europene, până la niveluri inacceptabile.

30. Susține consolidarea parteneriatelor pentru mobilitate în cadrul vecinătății, inclusiv migrația circulară, care ar deschide rute sigure și legale pentru migranți, dar numai în condițiile în care autoritățile statelor partenere care se confruntă cu fenomene de radicalizare dovedesc un angajament total în lupta împotriva terorismului.

31. Apreciază ideea stabilirii unor formate de dialog și cooperare cu vecinii vecinilor prin cadrele tematice, concept care privilegiază dialogul și cooperarea în domenii variate, de interes transversal; ia act că tematicile cheie identificate răspund provocărilor actuale din arealul vecinătății, precum migrația, energia, securitatea etc.; consideră util faptul că aceste formate ad-hoc de discuții vor aduce părțile interesate, din vecinătatea estică sau din cea sudică, alături de statele UE, țările PEV și partenerii regionali, instituțiile financiare internaționale, organizațiile internaționale și alți donatori.

Solicită totuși clarificări privind gradul de instituționalizare al acestor cadre, relația dintre noile cadre și platformele de cooperare existente, cum ar fi cele privind energia în cadrul Uniunii pentru Mediterana și Parteneriatului estic sau procesele Rabat și Khartoum în domeniul migrației.

Semnaleză că prin instituirea unor forme organice paralele de cooperare regională care să depășească cadrul Parteneriatului estic și pe acela al Uniunii pentru Mediterana, vechiul model al formațiunilor statice de state grupate în cele două platforme își diminuează importanța, astfel că nu este clar dacă noile cadre vor completa sau vor desființa vechile platforme de cooperare regională.

32. În contextul în care comunicarea analizată își propune să realizeze o mai clară focalizare pe prevenirea și gestiunea crizelor, regretă că nu a fost prevăzut și un palier al intervenției decisive în plan politic, umanitar și de securitate; observă că adaptarea acțiunii europene din cadrul PEV la situația de fapt poate fi realizată doar până la o anumită limită; apreciază că absența acestui palier poate fi compensată de sinergia cu alte politici, dar semnaleză că atunci când cele mai multe și mai grave aspecte ale situației de fapt cad în sarcina altor politici, se pune problema utilității PEV înseși.

33. Apreciază că pentru constituirea unei PEV mai strategice care să realizeze echilibrul necesar între valorile și interesele sale, UE ar trebui:

- să susțină geometria variabilă, prin oferirea de stimulente financiare și politice substanțiale statelor partenere performante și menținerea unui cadru simplificat cu vecinii mai puțin ambițioși;
- să conecteze în mod eficient agendele de politici prin consolidarea legăturilor strategice și financiare între PEV, politica externă și de securitate comună și politica în domeniul migrației;

- să păstreze angajarea statelor membre , prin prezentarea unei foi de parcurs politice cu propuneri concrete de cadre tematice care să completeze cadrele multilaterale ale PEV.

34. În condițiile în care principala prioritate a Politicii de vecinătate pentru următorii 3-5 ani este stabilizarea statelor partenere, semnalează că realizarea acestui obiectiv impune o poziționare intransigentă și utilizarea mijloacelor diplomatice și resurselor politice ale Uniunii Europene, precum și reținerea unor state membre de a bloca deciziile majorității.

35. Ia act că stabilizarea include și consolidarea economică, dar semnalează că resursele aflate la dispoziția UE până în 2020 pentru acțiunile sale în calitate de „actor global”, în cadrul financiar multianual, reprezintă numai 6% din bugetul total și acoperă toate programele aferente, inclusiv asistența pentru dezvoltare și cooperare, astfel încât, angajarea unor acțiuni de sprijin economic masiv nu va fi posibilă, statele partenere trebuind să-și construiască strategii de dezvoltare bazate pe resurse proprii.

În acest context, consideră că afirmații din comunicare, precum: *„Politica de vecinătate ar trebui să contribuie la transformarea țărilor partenere în locuri în care oamenii să dorească să își construiască viitorul...”* va fi foarte dificil de realizat fără alocări substanțiale de fonduri.

Constată că asistența UE pentru dezvoltare și cooperare, deși a investit de-a lungul anilor sute de miliarde de euro în statele din vecinătate, nu a produs efectele scontate; de aceea ar trebui revizuit cadrul de distribuire a fondurilor, în așa fel încât statele care folosesc aceste fonduri în mod impropriu să nu mai fie finanțate.

Propune utilizarea integrată a bugetelor alocate acestor politici, sub coordonarea SEAE, precum și utilizarea unor praguri și a unor liste de priorități care să fie compatibile cu obiectivele UE în spațiile geografice respective.

36. Susține ideea unui cadru comun pentru dezvoltarea relațiilor atât cu vecinătatea estică, cât și cu cea sudică, dar respinge opinia că PEV revizuită ar trebui să rămână un cadru unic pentru relațiile UE cu regiunea PEV în ansamblul său, întrucât, confruntată cu rezistența unei puteri regionale extrem de implicate atât în est cât și în sud, nu este cert că noua PEV va reuși să își atingă obiectivele majore; în caz de insucces al PEV, ar trebui să rămână active alte instrumente și platforme de cooperare regională, ca de exemplu Sinergia Mării Negre, ale căror obiective sunt complementare cu cele ale PEV.

37. Consideră că o abordare de tip cantitativ pentru a determina intensitatea acțiunii Uniunii și resursele alocate, eventual pe baza numărului de victime, sau numărului de locuitori ar dezavantaja statele partenere din Est, care sunt cele mai apropiate de valorile europene și care pot atinge mai repede standardele europene ale statului de drept și buneii guvernante; apreciază ca asigurarea flancului estic al Uniunii ar putea reprezenta cheia succesului și în flancul sudic; de aceea respinge varianta ca alocările să se facă prin algoritmul ”două treimi pentru Sud, o treime pentru Est”, întrucât s-ar încălca un principiu de bază al politicii de vecinătate, anume dimensionarea alocărilor în funcție de succesul reformelor și de situația respectării drepturilor omului.

Consideră că Uniunea Europeană nu poate să facă compromisuri în ceea ce privește valorile sale, că ar trebui să evite crearea de standarde duble în raport cu statele din vecinătate și că viitoarea PEV ar trebui să ofere o platformă regională integratoare de dezbatere a problemelor legate de drepturile omului, în concordanță cu principiile sale de bază.

38. Salută poziția constantă fermă și unită a Parlamentului European în ceea ce privește sancțiunile asupra Federației Ruse și evaluarea raporturilor Uniunii Europene cu Federația Rusă, pe baza criteriului aplicării depline a Acordurilor de la Minsk.

Consideră că poziția unor state membre privind revizuirea sancțiunilor se află în discordanță flagrantă cu angajamentele asumate de acele state față de Uniunea Europeană.

39. Constată că Federația Rusă și-a câștigat *de facto*, prin comportamentul agresiv din ultimii ani, un "drept de veto" la acțiunile Uniunii Europene, ceea ce înseamnă că anumite procese nu se vor mai putea desfășura decât cu acceptul Federației Ruse.

În condițiile în care Federația Rusă controlează printr-o combinație de mijloace militare, politică de forță și acțiuni subversive, situația din Siria și din estul Ucrainei și încearcă destabilizarea partenerilor din vecinătatea Uniunii Europene și a Uniunii însăși, recomandă Comisiei Europene și Înalțului Reprezentant să publice un raport privind obiectivele de politică externă ale Uniunii Europene, inclusiv cele ale PEV, care nu se pot realiza din cauza politicii Federației Ruse; raportul ar trebui să conțină și propuneri de soluționare pentru fiecare dintre acțiunile ostile respective.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din _____, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU - ȘTEFAN ZGONEA

București,

Nr.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

PROIECT

HOTĂRÂRE

**privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către
Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și
Comitetul Regiunilor - Strategia de extindere a UE**

COM (2015) 611

În temeiul prevederilor art.67 și ale art.148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr.373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art.160 - 185 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. – Luând în considerare opinia nr. 4c - 19/360 adoptată de Comisia pentru afaceri europene, în ședința din 31 martie 2016, Camera Deputaților:

1. Observă că în pofida succesului extinderilor anterioare și a accepțiunii că *„politica de extindere se numără printre cele mai de succes politici ale Uniunii Europene”*, politica de extindere suferă de câțiva ani o criză de credibilitate.
2. Constată că declarația președintelui Comisiei Europene, încă de la preluarea mandatului, potrivit căreia nu este previzibilă o nouă extindere în actualul mandat, nu mai pare atât de gravă, în prezent, când o succesiune de crize se manifestă în tonuri acute: criza migrantilor, considerată pe bună dreptate ca o amenințare existențială a înseși fundamentelor UE, criza ascensiunii terorismului și radicalizării, care a provocat confuzie și insecuritate în state membre cu un nivel ridicat de dezvoltare economică și socială, criza emergenței partidelor populiste, naționaliste, anti-europene pe scena politică a unor state membre cu democrații consolidate, criza *„repatrierii de competențe”*, care determină blocarea promotorilor extinderii și integrării politice a Uniunii, criza zonei Euro, care de asemenea fusese cotate pentru o lungă perioadă, drept un succes notoriu al cooperării consolidate.
3. Reamintește că în opiniile și prezențele sale pe scena europeană din anii anteriori a susținut că așa-numita *„oboseală a extinderii”* este o sintagmă rezultată din rațiuni de politică internă, neconforme cu angajamentele asumate la nivel european de către statele respective.
4. Observă că până la rezolvarea celei mai grave amenințări, reprezentate de creșterea alarmantă a fluxului de migrați, evoluțiile pozitive așteptate în materie de extindere ar putea

suferi amânări pe termen scurt și mediu; subliniază că acest fapt nu trebuie să determine abandonarea demersurilor, ci dimpotrivă revitalizarea întregului proces.

5. Semnalează că s-a creat percepția că politica de extindere funcționează pe „pilot automat” și că, în absența schimbărilor substanțiale necesare, pare că UE pretinde că reformează, în timp ce statele care aspiră la aderare ar pretinde că sunt reformate, pentru a bifa progrese în procesul de aderare.

6. Apreciază că strategia prezentată de Comisia Europeană nu răspunde în totalitate nevoilor de adaptare la situația actuală, iar procesul de reforme durabil, orientat spre rezultate, consolidarea forțelor democratice din regiune și efectul de transformare al integrării în UE sunt încă la un nivel nesatisfăcător.

7. Susține în continuare extinderea Uniunii Europene, luându-se în considerare situația actuală, dar și realitatea că din cauza reducerii credibilității perspectivei de extindere, posibilitățile de succes ale reformelor pe care le presupune extinderea pot avea de suferit.

Consideră că metoda actuală de extindere nu mai poate servi la realizarea obiectivelor; subliniază că adaptarea metodei la realități se poate face fără suplimentarea/modificarea criteriilor de la Copenhaga, deci fără revizuirea tratatelor, dar cu modificarea condiționalităților subsecvente.

Apreciază că pentru o funcționare normală a mecanismelor de integrare europeană, condiționalitățile impuse de UE ar trebui să includă, de exemplu, și reducerea numărului de opozanți ai asocierii cu UE, eliminarea obstacolelor instituționale provocate de relațiile clientelare între elitele politice și economice interne, performanța în gestionarea afluxului de migranți, iar instituțiile predispuse la corupție și obstacole administrative, să fie așezate ferm pe baze democratice.

8. Semnalează că lipsa unei perspective clare de aderare deschide o serie de riscuri de securitate în regiune, inclusiv prin acțiuni de creștere a influenței unor state terțe.

9. Semnalează că nemulțumirea statelor față de incapacitatea de a progresa în aderarea la UE ar putea traduce cu ușurință euroscepticismul, deja în creștere, în sentimente antioccidentale flagrante care ar putea fi urmate de o nouă creștere a populismului, naționalismului și fundamentalismului religios. De aceea, consideră că statele candidate și potențialii candidați au nevoie în această perioadă de un mesaj politic de sprijin din partea Uniunii Europene, în direcția avansării procesului de extindere.

Consideră că și statele din Parteneriatul estic, supuse unor presiuni diversificate și intense din partea Federației Ruse ar trebui susținute prin semnale politice puternice pentru a evita abandonarea speranțelor generate de către Uniune într-o fază anterioară.

10. Observă că unul dintre elemente problematice ale strategiei îl reprezintă abordarea Comisiei Europene privind soluționarea litigiilor bilaterale restante.

11. Observă că recomandările din partea Grupului consultativ pentru politici „Balcanii în Europa”, prezentate la summit-ul Balcanilor de la Viena, nu au fost integral preluate de către Comisie.

12. Consideră că prin strategia de extindere Comisia Europeană ar trebui să transmită mesaje mai explicite în dispute precum cele dintre Macedonia și Grecia sau Turcia și Cipru.

13. Apreciază că cea mai importantă limită a abordării actuale a strategiei UE de extindere poate fi considerată lipsa instrumentelor de convingere pentru statele rămase în urmă, în procesul de aderare.

14. În ceea ce privește disputele bilaterale între statele membre și statele candidate, sau potențial candidate, respinge ideea unor analiști cu privire la eliminarea din condiționalități a cerinței de rezolvare a acestor dispute și deplasarea problemei, fie către arbitrajul internațional, fie către alte mecanisme de mediere constituite din reprezentanți ai principalelor instituții UE, întrucât aceasta ar aliena statele membre în cauză, care nu-și vor mai putea impune voința, creându-se astfel tensiuni considerabile în interiorul Uniunii, într-o perioadă marcată deja de neîncredere.

15. În același timp, consideră că implicarea statelor membre în negocierile de aderare la UE și impunerea unor condiții în plan bilateral creează o dificultate în plus, care amenință credibilitatea fragilă a condiționalităților UE.

16. Observă că sistemul de raportare a progreselor statelor candidate nu este încă unitar, indicatorii utilizați și elementele analizate fiind diferite de la țară la țară, ceea ce reduce posibilitatea de a compara statele candidate; crede că acest sistem ar trebui să favorizeze aspectele calitative ale progreselor, întrucât numărul de legi destinate armonizării nu pot suplini, de exemplu, deficiențele din sistemul judiciar.

17. Consideră că UE ar trebui să-și facă mai explicite criteriile de evaluare a progresului, stabilite pentru diferite domenii de reformă, să le aplice în mod unitar tuturor țărilor, să evalueze în mod riguros progresele acestor țări și să comunice în mod neechivoc rezultatele pentru fiecare țară, și să elimine orice îndoială că recompensa va veni odată ce condițiile sunt îndeplinite.

18. Agreează intenția declarată a Comisiei Europene ca accentul în cadrul politicii de extindere să fie plasat în continuare, ca și în anii precedenți, pe „*chestiunile fundamentale*” cum sunt statul de drept, drepturile fundamentale, reforma administrației publice, dezvoltarea economică și competitivitatea, domenii considerate complementare și indivizibile.

Salută faptul că respectarea valorilor fundamentale ale Uniunii este considerată, în egală măsură, un obiectiv major.

19. Susține ideea că extinderea ar trebui să fie un proces strict, dar echitabil, bazat pe criterii consacrate și pe învățăminte desprinse din experiențele anterioare și că viitoarele state membre ar trebui să fie bine pregătite pentru a se consolida credibilitatea politicii de extindere și a se obține sprijinul opiniei publice din actualele și din viitoarele state membre.

20. Admite că mesajul care transpare din comunicarea Comisiei, anume că procesul extinderii este o investiție în securitatea și prosperitatea Europei, continuă să rămână valabil în pofida dificultăților semnalate.

21. Consideră benefic faptul că statelor candidate/potențial candidate li se solicită prezentarea anuală a unor programe economice de reformă, similare celor pe care trebuie să le elaboreze statele membre UE, pentru a se familiariza cu standardele și cerințele pe care le reclamă apartenența la Uniunea Europeană și pentru a-și ușura sarcinile ulterioare.

22. Consideră că România trebuie să rămână în dialog permanent cu statele candidate și cu cele asociate și să intensifice schimbul de bune practici, pe baza experienței și expertizei dobândite pe parcursul său, spre aderare, în reformarea unor domenii de interes pentru noua

strategie de extindere: drepturile omului, consolidarea statului de drept, reformele în domeniul justiției, economic, administrativ, energetic, apărare și securitate.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din _____, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU - ȘTEFAN ZGONEA

București,

Nr.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

PROIECT

HOTĂRÂRE

**privind adoptarea opiniei referitoare la Propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii
COM(2016) 128**

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160 - 185 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. – Luând în considerare opinia nr. 4 c - 19/372 adoptată de Comisia pentru afaceri europene, în ședința din 5 aprilie 2016, Camera Deputaților:

1. Susține toate acele prevederi din propunerea de directivă privind detașarea lucrătorilor, destinate protejării de orice formă de abuz și exploatare, precum și limitarea posibilității întreprinzătorilor de a-și maximiza profitul prin acte oneroase, în special prin munca nedeclarată, activitățile profesionale independente false, externalizare și subcontractare.
2. Semnalează faptul că înființarea unor societăți de tip „cutie poștală” în țări cu nivele reduse de impozitare, indicată în propunerea de directivă ca exemplu de abuz, ține mai degrabă de reglementarea din sfera combaterii evaziunii fiscale unde, în pofida unor acțiuni de reglementare recente Uniunea Europeană nu are încă rezultate suficiente.
3. Susține propunerea din Proiectul de Raport referitor la dumpingul social în Uniunea [2015/2255(INI)], al Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale din Parlamentul European, care prevede publicarea unei liste a întreprinderilor care au comis încălcări grave ale legislației Uniunii, în domeniul ocupării forței de muncă.
4. Consideră că în condițiile în care economia neagră reprezintă între 9 și 21 % (în statele membre cu salarii mari), iar numărul lucrătorilor nedeclarați este estimat a fi de 20 de ori mai mare decât al celor detașați, munca nedeclarată constituie cea mai serioasă formă de concurență neloială și în comparație cu aceasta, anumite erori de implementare din domeniul detașării lucrătorilor sunt nesemnificative, putând fi mult mai ușor corectate printr-o mai bună implementare a Directivei 96/71/EC, cu completările aduse de Directiva 2014/67/UE.

5. Apreciază că în ceea ce privește combaterea abuzurilor și fraudelor este posibilă consolidarea cooperării administrative și punerea în aplicare de către autoritățile competente ale statelor membre a unor măsuri administrative și de control, care să permită îmbunătățirea protecției lucrătorilor detașați.

Reamintește că la nivel european au fost adoptate instrumente suficiente (în special Directiva 2014/67/UE) care, dacă ar fi pe deplin aplicate, ar fi în măsură să producă efectele scontate.

6. Consideră că dacă situațiile în care întreprinderile au profitat de diferențele de salarizare dintre statele membre și au utilizat detașarea ca modalitate de exploatare a acestor diferențe nu reprezintă un comportament impropriu, ci unul obișnuit, tipic economiei de piață, tot în același mod și conform aceluiași principiu, acela al exploatarea unor diferențe între diverse piețe, făcându-se și investițiile; de altfel, întreprinzătorii caută să exploateze și regimurile fiscale diferite, iar recente progrese ale UE în acest domeniu sunt încă incipiente.

7. Consideră că o convergență a nivelurilor salariale se poate realiza doar printr-un proces de dezvoltare economică și că propunerea de directivă nu va reuși „să introducă egalitatea de remunerare” prin măsurile prezentate; în schimb, ea va determina eliminarea de pe piața internă a numeroși operatori economici din noile state membre și va provoca serioase pierderi de locuri de muncă.

8. Semnalează faptul că reducerea salariilor în statele cu economii dezvoltate este provocată, mai ales, de necesitatea de a menține competitivitatea întreprinderilor europene în cadrul unei economii globalizate care nu are nicio legătură cu detașarea lucrătorilor din statele membre ale UE.

9. Reamintește faptul că extinderea Uniunii Europene către statele din spatele fostei „cortine de fier” a reprezentat o reparație istorică pentru acestea și o promisiune asumată la cel mai înalt nivel politic de către Uniune și de statele membre, că procesul de convergență va fi unul substanțial și continuu.

Consideră că odată ce Uniunea Europeană a dovedit că poate depăși crize excepționale, așa cum a fost criza financiară din anul 2008, nu mai există motive de întrerupere a procesului de convergență.

10. Constată cu surprindere, își manifestă îngrijorarea și regretă faptul că unele state membre cu economii dezvoltate au insistat pentru revizuirea Directivei 96/71/CE, chiar înainte de aplicarea integrală a directivei de executare 2014/67.

Consideră că această insistență se datorează unor dificultăți de politică internă și unor presiuni din partea opiniei publice, dar că acest transfer al problemelor interne la nivelul Uniunii Europene, iar mai apoi de la nivelul Uniunii către statele membre cu economii mai puțin dezvoltate, nu poate fi acceptat; de aceea salută demersurile statelor membre care se opun revizuirii Directivei 96/71/CE.

11. Reamintind conținutul articolului 3 (1) TUE care prevede că „*Uniunea urmărește să promoveze pacea, valorile sale și bunăstarea popoarelor sale*”, observă că în realitate, propunerea de directivă urmărește *de facto*, să sporească bunăstarea cetățenilor statelor membre dezvoltate economic, unde salariile sunt mai mari, în detrimentul cetățenilor statelor membre mai puțin dezvoltate economic, unde salariile sunt mai mici.

12. Reamintind conținutul articolului 3 (3) TUE care prevede că „*Uniunea instituie o piață internă. Aceasta acționează pentru dezvoltarea durabilă a Europei, întemeiată pe o creștere economică echilibrată și pe stabilitatea prețurilor, pe o economie socială de piață cu grad ridicat de competitivitate, care tinde spre ocuparea deplină a forței de muncă și spre progres social*”, și apreciază că propunerea de directivă nu răspunde nici cerinței privind gradul ridicat de competitivitate, nici cerinței privind ocuparea deplină a forței de muncă și nici cerinței privind progresul social.

13. Observă că, deși invocă în mod corect articolul 3 din TUE, care prevede că Uniunea promovează justiția socială și protecția socială, și articolul 9 din TFUE, care prevede că Uniunea are sarcina de a promova un nivel ridicat al ocupării forței de muncă, Comisia Europeană interpretează părtinitor semnificația acelor prevederi, în măsura în care creșterea nivelului de ocupare poate fi asigurată și prin angajarea unor lucrători care mai apoi sunt detașați, nu numai prin angajarea de lucrători locali.

Consideră că prin aceasta, obiectivul declarat în propunerea de directivă cu privire la dezvoltarea unei piețe unice mai aprofundate și mai echitabile, nu este realizat.

14. Reamintind conținutul articolului 27 din TFUE privind piața internă care prevede faptul că „(...)Comisia ține seama de amplexarea efortului pe care anumite economii care prezintă decalaje ale nivelului de dezvoltare va trebui să îl susțină pentru instituirea pieței interne(...)” și consideră că aceste prevederi sunt încălcate, întrucât în inițiativa sa, Comisia Europeană nu a ținut cont de situația statelor membre cu economii mai puțin dezvoltate.

15. Consideră că principiul „remunerății egale pentru aceeași muncă” este incompatibil cu piața unică deoarece diferențele de salarizare constituie un element legitim al avantajului competitiv pe care îl au prestatorii de servicii.

16. Consideră că introducerea așa-numitei „remunerății egale pentru aceeași muncă” nu este soluția corectă pentru a face față abuzurilor și crede că acesta aduce dezbinări politice, este contra-productiv din punct de vedere al libertății de a presta servicii pe tot teritoriul UE și de asemenea, conține aspecte sensibile în ceea ce privește interpretarea, punerea sa în practică, precum și compatibilitatea cu legislația existentă.

17. Semnalează faptul că efectele sociale din statele care practică detașarea pe o scară mai mare, ca urmare a dispariției multor oferte de muncă, pot fi severe și pot provoca mișcări sociale și dezechilibre, într-o perioadă în care Uniunea se confruntă deja cu o serie de crize acute și cu ascensiunea politicii populiste anti-europene.

18. Semnalează faptul că și statele membre cu economii mai puțin dezvoltate au probleme interne, în special datorate exodului forței de muncă înalt calificate către state cu economii dezvoltate, care oferă salarii mai mari și care își rezolvă astfel problemele de forță de muncă și de dezvoltare economică.

Observă că statele membre supuse fenomenului „brain drain” nu au insistat nici măcar atunci când au exercitat președinția rotativă a Consiliului UE, ca Uniunea să reglementeze stoparea acestui fenomen, sau instituirea unui sistem de juste compensații.

19. Semnalează faptul că argumentul Comisiei Europene conform căruia „ (...) diferențele semnificative dintre salarii distorsionează condițiile de concurență echitabile între întreprinderi, subminând astfel buna funcționare a pieței unice” ar putea fi interpretat și din altă perspectivă, respectiv „ (...) prin anularea concurenței pe criterii salariale, protecția lucrătorilor cu salarii mari poate determina mărirea decalajului între salariile din diverse state sau regiuni ale Uniunii Europene, afectând astfel procesul de convergență.”

Consideră că, în fond, faptul că diferențele salariale s-au accentuat în loc să se diminueze, reprezintă un eșec al convergenței și o nerealizare a politicii de coeziune și în consecință nu ar trebui ca tot lucrătorii și întreprinderile să fie sancționați pentru această situație.

20. Ia act de faptul că în anul 2015 cel puțin 50.000 de lucrători români au fost temporar detașați în state membre ale Uniunii Europene și în Spațiul economic european, România aflându-se astfel printre statele membre cu un număr important de lucrători detașați.

Ia act de faptul că această activitate aduce venituri semnificative la bugetul de stat, contribuind astfel la dezvoltarea economiei românești.

21. Contestă aplicarea sintagmei „dumping social” în cazul detașării lucrătorilor europeni, în Proiectul de Raport referitor la dumpingul social în Uniunea Europeană [2015/2255(INI)], al Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale a Parlamentului European, întrucât o presiune de scădere a salariilor poate fi generată de orice tip de concurență.

Propune înlocuirea expresiei „dumping social” cu „decalaj salarial” pentru a evita confuzia și conotația negativă.

22. Semnalează faptul că obiectivul de a se asigura că *dumpingul social* nu este tolerat în Uniunea Europeană, poate fi în acord sau în dezacord cu tratatele Uniunii, în funcție de definiția și de interpretarea termenului, respectiv o acțiune oneroasă organizată ca atare, având caracter infracțional sau speculativ, sau o acțiune personală, corectă, de căutare a unor oferte de muncă mai avantajoase într-o piață internă liberă.

Constată că și această interpretare diferită este o sursă de incertitudine juridică.

23. Semnalează faptul că măsurile *anti-dumping social* pot afecta politica de investiții a UE, deoarece investitorii nu pot fi convinși să investească în state membre sau în regiuni puternic dezvoltate economic, ci mai degrabă se vor orienta tot spre acele state membre și regiuni unde pot obține avantaje competitive.

Reamintește faptul că UE a lansat politici ample de încurajare a investițiilor și că nu ar fi coerent ca, pe de o parte, aceasta să creeze avantaje pentru investitori, iar pe de altă parte, să le obtureze accesul la forță de muncă mai ieftină. De aceea consideră că opinia Comisiei Europene conform căreia „(...) *Un cadru legislativ modernizat pentru detașarea lucrătorilor va contribui la crearea unor condiții echitabile și transparente pentru punerea în aplicare a Planului de investiții pentru Europa*” nu se susține.

24. Observă că, pe de o parte, necesitatea de a menține condiții de concurență echitabile pentru toți furnizorii de servicii se aplică unilateral, prin egalizarea veniturilor de natură salarială, și că, pe de altă parte, sunt permise decalaje de altă natură, legate de exercitarea profesiei, ca de exemplu *know-how-ul* superior al lucrătorilor specializați în domenii de înaltă tehnicitate, calificarea superioară, adaptarea mai ușoară la mediul profesional, inclusiv în ce privește relațiile de muncă.

25. Reamintește că așa-zisa concurență neloială între lucrătorii detașați și lucrătorii locali, mai bine remunerați, îi afectează în egală măsură atât pe lucrătorii cu contracte de muncă obișnuite, proveniți din statele membre care detașează lucrători, cât și pe lucrătorii detașați pentru mai mult de 24 de luni, care, prin această limitare la 24 de luni a normelor juridice aplicabile statutului de lucrător detașat, devin practic lucrători locali.

26. Reamintește statelor membre care susțin propunerea de directivă că în unele sectoare sau sub-sectoare ale propriilor lor economii naționale există un deficit de forță de muncă și că ar fi regretabil să avantajeze acoperirea acestui deficit cu forță de muncă din state din afara Uniunii Europene.

27. Salută faptul că versiunea revizuită a Directivei privind detașarea lucrătorilor va prevedea în continuare că „ (...) *întreprinderile stabilite într-un stat din afara UE nu trebuie să beneficieze de un tratament mai favorabil decât întreprinderile stabilite într-un stat membru.*”

Consideră că este într-adevăr corect ca statele membre să aplice în cazul întreprinderilor stabilite în state terțe, și care detașează lucrători pe teritoriul lor, cel puțin aceleași cerințe ca cele pe care le aplică în cazul întreprinderilor care detașează lucrători stabiliți într-un stat membru al UE.

28. Semnalează faptul că în ultimii ani s-au înmulțit exponențial contractele cu timp parțial, denumite și contracte „*zero ore*”, precum și contractele pe durată determinată și că aceste contracte, în care drepturile lucrătorilor locali sunt limitate, nu sunt superioare contractelor de detașare decât, eventual, la nivelul veniturilor salariale.

29. Apreciază faptul că aversiunea față de investiții, cauzată de riscurile persistente de pe piețele financiare, și perspectivele de creștere economică neconcludente în cazul mai multor state membre dezvoltate economic, se va manifesta în continuare și că aceasta va perpetua și chiar va amplifica fenomenul acordurilor dintre salariați și patronat în care salariații renunță la unele drepturi pentru a-și salva locurile de muncă.

Subliniază că, în acest context, revizuirea Directivei 96/71/CE nu se justifică, valoarea adăugată a propunerii de modificare a Directivei 96/71/CE nefiind suficientă pentru a justifica demersurile de reglementare ale Comisiei Europene.

30. Reamintind principiul conform căruia nu ar trebui create noi mecanisme înainte ca cele vechi să fi fost pe deplin utilizate, consideră oportună implementarea mai întâi a Directivei 2014/67/EU, urmată de o evaluare efectivă a cadrului legislativ din domeniu, anterior inițierii oricăror altor discuții referitoare la modificarea regulilor stabilite prin Directiva 96/71/CE.

31. În concluzie, consideră că inițiativa Comisiei Europene este inoportună, în contextul mai larg al promovării investițiilor, creșterii economice și asigurării bunăstării tuturor cetățenilor europeni, și că aceasta introduce linii de separație între statele membre, contrar spiritului european și al tratatelor Uniunii.

Atenționează asupra pericolului ca, introducând bariere suplimentare, inițiativa Comisiei Europene să afecteze libera prestație a serviciilor și mobilitatea lucrătorilor și implicit, buna funcționare a pieței interne.

32. Ca urmare a aspectelor evidențiate mai sus, consideră că propunerea de directivă nu respectă condițiile de aplicare a principiilor subsidiarității și proporționalității, motiv pentru care a adoptat un Aviz motivat, care completează observațiile și rezervele exprimate în prezenta hotărâre.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din _____, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU - ȘTEFAN ZGONEA

București,

Nr.

**Parlamentul României
Camera Deputaților
Comisia pentru afaceri europene**

București, 05.04.2016
Nr. 4c-19/ *345*

Către,
Biroul Permanent al Camerei Deputaților

Urmare Hotărârii Biroului Permanent al Camerei Deputaților din 15.02.2016 și 24.02.2016, privind lista proiectelor de acte ale Uniunii Europene care se supun cu prioritate examinării parlamentare, în aplicarea art. 163 alin.(1) pct.2 și art.175 alin.(1) pct.2 din *Regulamentul Camerei Deputaților*, vă transmitem alăturat, opiniile emise de către comisia noastră și documentele anexă.

1. Comunicare comună către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: Revizuirea politicii de vecinătate - JOIN(2015) 50, examinare în fond.
 - Opinie a Comisiei pentru afaceri europene
 - Proiect de opinie al Comisiei pentru politică externă
2. Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: Strategia de extindere a UE - COM(2015) 611, examinare în fond
 - Opinie a Comisiei pentru afaceri europene
 - Proiect de opinie al Comisiei pentru politică externă
3. Propunere de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii-COM(2016)128, examinare privind încălcarea principiului subsidiarității
 - Aviz motivat al Comisiei pentru afaceri europene

4. Propunere de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii-COM(2016)128, examinare în fond.

- Opinie a Comisiei pentru afaceri europene

Președinte,
Ana BIRCHALL

The image shows a circular official stamp of the Romanian Parliament, specifically the Chamber of Deputies (Camera Deputaților). The stamp contains the text "PARLAMENTUL ROMÂNIEI" at the top, "CURTET PREȘEDINTE" in the center, and "COMISIA PENTRU AFACERILE EUROPENE" at the bottom. Overlaid on the stamp is a handwritten signature in black ink.

ROMANIA
Parlamentul României
Camera Deputaților
Comisia pentru afaceri europene

București, 4 aprilie 2016
Nr. 4 c-19 / 360

Opinie privind
COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU,
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL REGIUNILOR
Strategia de extindere a UE - COM (2015) 611

În conformitate cu prevederile art. 170 alin. (1) din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, Comisia pentru afaceri europene, împreună cu Comisia pentru politică externă a fost sesizată pentru a examina în fond Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: *Strategia de Extindere a UE - COM(2015) 611*.

Având în vedere:

- Proiectul de opinie al Comisiei pentru politică externă,
- Nota Ministerului Afacerilor Externe,
- Nota Serviciului Român de Informații;
- Fișa de informare a Direcției pentru Uniunea Europeană - Camera Deputaților,
- Analiza realizată de secretariatul Comisiei pentru afaceri europene,

Comisia pentru afaceri europene:

1. *Observă* că în pofida succesului extinderilor anterioare și a accepțiunii că *"politica de extindere se numără printre cele mai de succes politici ale Uniunii Europene"*, politica de extindere suferă de câțiva ani o criză de credibilitate;
2. *Constată* că declarația Președintelui Comisiei Europene încă de la preluarea mandatului, că nu este previzibilă o nouă extindere în actualul mandat, nu mai pare atât de gravă, în prezent, când o succesiune de crize se manifestă în tonuri acute: criza migranților, considerată pe bună dreptate ca o amenințare existențială a însăși fundamentelor UE, criza ascensiunii terorismului și radicalizării, care a provocat confuzie și insecuritate în state membre cu un nivel ridicat de dezvoltare economică și socială, criza emergenței partidelor populiste, naționaliste, anti-europene pe scena politică a unor state membre cu democrații consolidate, criza "repatrierii de competențe", care determină blocarea promotorilor extinderii și integrării politice a Uniunii, criza zonei Euro, care de

asemenea fusese cotate pentru o lungă perioadă, drept un succes notoriu al cooperării consolidate;

3. *Reamintește* că în opiniile și prezențele sale pe scena europeană din anii anteriori a susținut că așa-numita "oboseală a extinderii" este o sintagmă rezultată din rațiuni de politică internă, neconforme cu angajamentele asumate la nivel european de către statele respective;
4. *Observă* că până la rezolvarea celei mai grave amenințări, reprezentată de creșterea alarmantă a fluxului de migranți, evoluțiile pozitive așteptate în materie de extindere ar putea suferi amânări pe termen scurt și mediu; *subliniază* că acest fapt nu trebuie să determine abandonarea demersurilor, ci dimpotrivă revitalizarea întregului proces;
5. *Semnalează* că s-a creat percepția că politica de extindere funcționează pe "pilot automat" și că, în absența schimbărilor substanțiale necesare, pare că UE pretinde că reformează, în timp ce statele care aspiră la aderare ar pretinde că sunt reformate, pentru a bifa progrese în procesul de aderare;
6. *Apreciază* că strategia prezentată de Comisia Europeană nu răspunde în totalitate nevoilor de adaptare la situația actuală, iar procesul de reforme sustenabil, orientat spre rezultate, consolidarea forțelor democratice din regiune și efectul de transformare al integrării în UE sunt încă la un nivel nesatisfăcător;
7. *Susține* în continuare extinderea Uniunii Europene, luându-se în considerare situația actuală, dar și realitatea că din cauza reducerii credibilității perspectivei de extindere, posibilitățile de succes ale reformelor pe care le presupune extinderea pot avea de suferit;

Consideră că metoda actuală de extindere nu mai poate servi la realizarea obiectivelor; *subliniază* că adaptarea metodei la realități se poate face fără suplimentarea / modificarea criteriilor de la Copenhaga, deci fără revizuirea tratatelor, dar cu modificarea condiționalităților subsecvente;

Apreciază că pentru o funcționare normală a mecanismelor de integrare europeană, condiționalitățile impuse de UE ar trebui să includă de exemplu, și reducerea numărului de opozanți ai asocierii cu UE, eliminarea obstacolelor instituționale provocate de relațiile clientelare între elitele politice și economice interne, performanța în gestionarea afluxului de migranți, iar instituțiile predispuse la corupție și obstacole administrative, să fie așezate ferm pe baze democratice;

8. *Semnalează* că lipsa unei perspective clare de aderare deschide o serie de riscuri de securitate în regiune, inclusiv prin acțiuni de creștere a influenței unor state terțe;
9. *Semnalează* că frustrarea statelor față de incapacitatea de a progresa în aderarea la UE ar putea traduce cu ușurință euroscepticismul deja în creștere, în sentimente anti-occidentale flagrante, care ar putea fi urmate de o nouă creștere a populismului, naționalismului și fundamentalismului religios;

De aceea *consideră* că statele candidate și potențialii candidați au nevoie în această perioadă de un mesaj politic de sprijin din partea Uniunii Europene, în direcția avansării procesului de extindere;

Consideră că și statele din Parteneriatul estic, supuse unor presiuni diversificate și intense din partea Federației Ruse ar trebui de asemenea susținute prin semnale politice puternice, pentru a evita abandonarea speranțelor generate de către Uniune, într-o fază anterioară;

10. *Observă* că unul dintre elemente problematice ale strategiei îl reprezintă abordarea Comisiei Europene privind soluționarea litigiilor bilaterale restante;
11. *Observă* că recomandările din partea Grupului Consultativ pentru Politici "Balcanii în Europa", prezentate la Summit-ul Balcanilor de la Viena nu au fost integral preluate de către Comisie;
12. *Consideră* că prin Strategia de extindere Comisia Europeană ar trebui să transmită mesaje mai explicite în dispute precum cele dintre Macedonia și Grecia sau Turcia și Cipru;
13. *Apreciază* că cea mai importantă limită a abordării actuale a strategiei UE de extindere poate fi considerată lipsa instrumentelor de convingere pentru statele rămase în urmă în procesul de aderare;
14. În ce privește disputele bilaterale între state membre și state candidate sau potențial candidate, *respinge* ideea unor analiști cu privire la eliminarea din condiționalități a cerinței de rezolvare a acestor dispute și deplasarea problemei fie către arbitrajul internațional, fie către alte mecanisme de mediere constituite din reprezentanți ai principalelor instituții UE, întrucât aceasta ar aliena statele membre în cauză, care nu își vor mai putea impune voința, creându-se astfel tensiuni considerabile în interiorul Uniunii, într-o perioadă marcată deja de neîncredere;
15. În același timp, *consideră* că implicarea statelor membre în negocierile de aderare la UE și impunerea unor condiții în plan bilateral creează o dificultate în plus, care amenință credibilitatea fragilă a condiționalităților UE;
16. *Observă* că sistemul de raportare al progreselor statelor candidate nu este încă unitar, indicatorii utilizați și elementele analizate fiind diferite de la țară la țară, ceea ce reduce posibilitatea de a compara statele candidate; *crede* că acest sistem ar trebui să favorizeze aspectele calitative ale progreselor, întrucât numărul de legi destinate armonizării nu pot suplini, de exemplu, deficiențele din sistemul judiciar;
17. *Consideră* că UE ar trebui să-și facă mai explicite criteriile de evaluare a progresului, stabilite pentru diferite domenii de reformă, să le aplice în mod unitar tuturor țărilor, să evalueze în mod riguros progresele acestor țări și să comunice în mod neechivoc rezultatele pentru fiecare țară, și să elimine orice îndoială că recompensa va veni odată ce condițiile sunt îndeplinite;
18. *Agreează* intenția declarată a Comisiei Europene ca accentul în cadrul politicii de extindere să fie plasat în continuare, ca și în anii precedenți pe "chestiunile fundamentale" cum sunt statul de drept, drepturile fundamentale, reforma administrației publice, dezvoltarea economică și competitivitatea, domenii considerate complementare și indivizibile;

Salută faptul că respectarea valorilor fundamentale ale Uniunii este în egală măsură considerat un obiectiv major;

19. *Achiesează* la orientarea că extinderea ar trebui să fie un proces strict, dar echitabil, bazat pe criterii consacrate și pe învățăminte desprinse din experiențele anterioare și că viitoarele state membre ar trebui să fie bine pregătite, pentru a se consolida credibilitatea politicii de extindere și a se obține sprijinul opiniei publice din actualele și din viitoarele state membre;
20. *Admite* că mesajul care transpare din Comunicarea Comisiei, anume că procesul extinderii este o investiție în securitatea și prosperitatea Europei, continuă să rămână valabil în pofida dificultăților semnalate;
21. *Consideră* benefic faptul că statelor candidate/potențialilor candidați li se solicită prezentarea anuală a unor Programe economice de reformă, similare celor pe care trebuie să le elaboreze statele membre UE, pentru a se familiariza cu standardele și cerințele pe care le reclamă apartenența la Uniunea Europeană și pentru a-și ușura sarcinile ulterioare;
22. *Consideră* că România trebuie să rămână în dialog permanent cu statele candidate și cu cele asociate și să intensifice schimbul de bune practici pe baza experienței și expertizei dobândite pe parcursul său spre aderare, în reformarea unor domenii de interes pentru noua strategie de extindere: drepturile omului, consolidare statului de drept, reformele în domeniul justiției, economic, administrativ, energetic, apărare și securitate.

*
* *

Comisia pentru afaceri europene, întrunită în ședința din 31 martie 2016, în prezența a 14 dintre cei 22 de membri, a hotărât cu unanimitate de voturi, să adopte prezenta opinie care să fie transmisă Biroului Permanent al Camerei Deputaților, pentru finalizarea procedurii de examinare parlamentară.

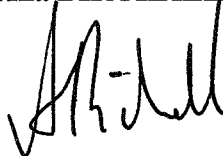
Propune transmiterea Opiniei către Guvernul României, ca document consultativ, pentru stabilirea poziției naționale în materie.

Propune informarea instituțiilor Uniunii Europene asupra observațiilor și recomandărilor sale, ca o contribuție la procesul de formulare a unor politici eficiente în domeniul de referință.

Propune în același timp, transmiterea observațiilor / recomandărilor sale Comisiei Europene, în cadrul dialogului politic informal propus de Comisia Europeană în comunicarea „Furnizând rezultate pentru Europa”, COM(2006) 211.

Președinte,

Ana BIRCHALL

Red. DM, MB

Parlamentul României
Camera Deputaților

COMISIA PENTRU POLITICĂ EXTERNĂ

București, 1 martie 2016
Nr. 4c-13/84

PROIECT DE OPINIE
la COM(2015) 611
COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN,
CONSILIU, COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL
EUROPEAN ȘI COMITETUL REGIUNILOR
Strategia de extindere a UE

În conformitate cu *Hotărârea Camerei Deputaților nr.11/2011* privind procedura de lucru și mecanismul decizional pentru exercitarea controlului parlamentar asupra proiectelor de acte legislative ale Uniunii Europene, în temeiul Tratatului de la Lisabona privind rolul parlamentelor naționale precum și cu *Hotărârea Camerei Deputaților nr. 43 din 6 mai 2015* privind modificarea și completarea Regulamentului Camerei Deputaților, Comisia pentru politică externă a fost sesizată în data de 14 decembrie 2015 cu examinarea fondului COMUNICĂRII COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU, COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL REGIUNILOR Strategia de extindere a UE COM(2015)611,

În ședința din 23 februarie 2016 membrii Comisiei au hotărât, în unanimitate, adoptarea următorului **proiect de opinie**:

Comisia pentru politică externă:

Salută publicarea noului Pachet Extindere, menit a crește transparența procesului de lărgire a Uniunii și o mai bună orientare a statelor candidate și a potențialilor candidați în pregătirea pentru aderare, ca un răspuns angajant, coerent și solidar al UE și Statelor Membre la provocările prezentului ;

Reafirmă necesitatea extinderii Uniunii, în contextul radicalizării evenimentelor în zona mediteraneană, a deplasărilor necontrolate de populație și fluxului masiv de refugiați, a escaladării conflictelor, extremismului și terorismului, a încălcărilor drepturilor omului și dreptului internațional, adăugate crizei economice cu care însăși Uniunea s-a confruntat și ale cărei consecințe s-au răsfânt și asupra statelor aspirante la aderare;

Remarcă natura pragmatică a acestui document, cu o nouă metodologie de evaluare, mai clară, a așteptărilor concrete cu privire la performanțele candidaților în procesul de aderare, atât pe termen scurt, cât și pe termen lung;

Apreciază accentul pus pe reformele fundamentale și necesitatea realizării lor într-o etapă timpurie a procesului de extindere: statul de drept, drepturile fundamentale, consolidarea instituțiilor democratice și administrației publice, dezvoltarea economică și competitivitatea;

Consideră că este un mesaj neechivoc privind perspectiva europeană de care continuă să beneficieze toți partenerii incluși în procesul de extindere și că acest demers poate constitui un sprijin nemijlocit și un stimul în procesul de reformă, atât de dificil și complex pentru statele candidate și potențialii candidați ;

Afirmă că politica de extindere este un instrument politic al Uniunii care a contribuit și contribuie nemijlocit la promovarea păcii, securității, stabilității și prosperității în Europa, precum și a puterii sale transformatoare în ceea ce privește schimbările democratice, politice, economice și sociale din statele candidate sau aspirante la UE ;

Subliniază că importanța strategică a securizării frontierelor externe ale Uniunii trebuie coordonată cu necesitatea menținerii credibilității procesului de extindere, aplicată de o manieră distinctă, pe baza principiilor diferențierii și responsabilității, care să țină seama într-o măsură mult mai concretă de aspirațiile fiecăruia dintre parteneri, de voința politică și progresele efective.

Vicepresedinte,

Natalia Elena Intotero

Secretar,

Dan-Laurențiu Tocuț

A handwritten signature in black ink, consisting of stylized, flowing letters, positioned above the printed name.

ROMANIA

**Parlamentul României
Camera Deputaților
Comisia pentru afaceri europene**

București, 4 aprilie 2016
Nr. 4 c-19 / 361

Opinie

**privind Comunicarea comună a Comisiei Europene și Înaltului Reprezentant pentru afaceri externe și politica de securitate către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor
Revizuirea politicii europene de vecinătate – JOIN (2015) 50**

În conformitate cu prevederile art. 170 alin. (1) din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, Comisia pentru afaceri europene și Comisia pentru politică externă, au fost sesizate pentru a examina în fond Comunicarea comună a Comisiei Europene și Înaltului Reprezentant pentru afaceri externe și politica de securitate către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor. Revizuirea politicii europene de vecinătate – JOIN (2015) 50.

Având în vedere:

- Proiectul de opinie adoptat de Comisia pentru politică externă,
- Raportul întocmit de doamna Ana BIRCHALL, președinta Comisiei pentru afaceri europene,
- Nota Ministerului afacerilor externe,
- Nota Serviciului Român de Informații,
- Mesajele Reprezentanței României pe lângă Uniunea Europeană,
- Contribuțiile participanților la dezbaterile publice cu tema "*Parteneriatul estic în noua politică europeană de vecinătate*", organizată la data de 29 martie a.c. și concluziile dezbaterii,
- Opinia din 20 mai 2015 a Comisiei pentru afaceri europene privind Documentul comun de consultare al Comisiei Europene și Înaltului Reprezentant pentru afaceri externe și politica de securitate "*Către o nouă politică europeană de vecinătate*", JOIN (2015) 6, precum și Opinia Camerei Deputaților din 3 iunie 2015,

- Raportul referitor la revizuirea politicii europene de vecinătate (2015/2002(INI)) al Comisiei pentru afaceri externe a Parlamentului European,
- Rezoluția Parlamentului European referitoare la punerea în aplicare a acordurilor de asociere/acordurilor comerciale de liber schimb aprofundat și cuprinzător cu Georgia, Moldova și Ucraina (2015/3032(RSP)),
- Concluziile Consiliului privind Revizuirea Politicii Europene de Vecinătate - Consiliul Afaceri Externe, 14 decembrie 2015,
- Fișa de informare și contribuțiile Direcției pentru Uniunea Europeană - Camera Deputaților,
- Contribuțiile secretariatului propriu,

Comisia pentru afaceri europene:

1. *Observă* că evoluțiile din regiune începând cu 2004, dar în special cele din ultimii ani, au demonstrat că politica europeană de vecinătate (PEV) nu a fost întotdeauna în măsură să reacționeze prompt și în mod adecvat la schimbările rapide și la circumstanțele dificile.

Observă că PEV a întâmpinat serioase dificultăți în a-și îndeplini obiectivele principale de promovare a păcii, stabilității și prosperității; de aceea, PEV necesită un proces de readaptare/revizuire;

2. *Consideră* că politica de vecinătate trebuie să fie în deplină coeziune și adecvare cu Strategia de Securitate Globală în curs de elaborare; *subliniază* că modificările necesare sunt de substanță, de concept, nu numai de formă și apreciere a nuanțelor;
3. *Reamintește* că până în anul 2008 am asistat la o politică a Uniunii Europene de export de valori și influență, de forță transformativă și *soft power* care a dus la efecte majore ale politicii de extindere și politicii de vecinătate, prin creșterea atractivității Uniunii Europene; acea Uniune Europeană era extrovertită și solidară cu vecinătatea sa, chiar dacă politica de vecinătate a fost constant subfinanțată;

După criza datoriilor suverane, retragerea Federației Ruse din Tratatul privind Forțele Armate Convenționale din Europa în 2007 și evenimentele din Georgia, am constatat o implozie și revenire spre sine, spre probleme interne ale UE, fapt ce a determinat tentația salvării individuale a cetățenilor statelor din vecinătate și reducerea atractivității Uniunii Europene;

4. *Constată* că deși NATO a trecut în urmă cu doi ani de la organizarea de pace la cea de criză, Uniunea Europeană păstrează în mod inerțial un *leadership* de pace, înclinat spre soluții agreate la nivelul larg al societății, pus în practică prin procese îndelungate și minuțioase, vădit inadecvat în condiții de crize majore, crize suprapuse și interdependente și cu un impact public major;

Consideră că este necesar un *leadership* de criză, capabil să gestioneze marile teme și crize eficient și la timp, să dea încredere cetățenilor europeni.

Subliniază că descurajarea costă mult mai puțin decât războiul propriu zis, și la nivel militar, și pe dimensiunea războiului civil, componentelor cibernetice sau de război

informațional în care Europa este deja angrenată, ca și statele de la frontiera sa estică;

Crede că investiția reală în vecinătate și în Europa însăși trebuie făcută pe aceste dimensiuni, și trebuie făcută la un nivel credibil, dând încredere statelor membre, cu precădere celor de la frontiera estică, dar și statelor cuprinse în politica de vecinătate;

5. *Ia act* cu maximă îngrijorare de gravitatea și caracterul excepțional al crizelor din vecinătatea frontierelor externe ale Uniunii Europene, atât în est cât și în sud, exprimat prin moartea a sute de mii de oameni în războaie, naufragii și atentate teroriste și *apreciază* riscul ca pierderea de vieți să continue ca fiind unul semnificativ;
6. *Consideră* că Uniunea Europeană nu poate fi învinovățită de această situație, dimpotrivă Uniunea reușind să atenueze stările conflictuale și să salveze vieți; actor global de cea mai bună factură, pacificator și negociator cu repere de înaltă calitate și moralitate, Uniunea Europeană nu poate și nu trebuie să răspundă la violență într-un mod primitiv, dar trebuie să-și consolideze viteza de reacție și capacitatea de intervenție, inclusiv militară, pentru a descuraja acele grupări criminale și state care au consacrat "barbaria" drept strategie politică pe termen nedefinit;

În același timp, ar trebui organizate campanii de informare proporționale cu ambiția de actor global al Uniunii Europene, care să contracareze propaganda forțelor destabilizatoare atât din sud cât și din est și să prezinte beneficiile asocierii cu Uniunea Europeană;

Consideră că un exemplu de comunicare defectuoasă se găsește chiar în textul Comunicării : "*Sărăcia, inegalitatea, sentimentul de nedreptate, corupția, slaba dezvoltare economică și socială și lipsa de oportunități, în special pentru tineri, pot fi surse ale instabilității care sporesc vulnerabilitatea la radicalizare*" și solicită Comisiei Europene și Înaltului Reprezentant să nuanțeze astfel de afirmații, întrucât, crimele oribile comise de teroriști nu pot fi în nici un fel relativizate prin justificări de natură economică sau socială așa cum nu pot fi nici măcar explicate;

7. *Observă* că PEV a reprezentat încă de la lansarea sa în urmă cu 12 ani, un instrument menit să determine apropierea partenerilor de valorile și de prosperitatea europeană și că nu a fost concepută pentru a opera în situații de gravitatea celor sus-menționate;
8. *Reamintește* că a susținut în toate opiniile și analizele sale că dreptul la viață este primul în ierarhia drepturilor omului și că toate politicile și acțiunile Uniunii Europene ar trebui să considere dreptul la viață ca principala prioritate și *menține* această orientare;
9. *Observă* că actuala revizuire a PEV reprezintă reforma cea mai cuprinzătoare a acestei politici de la începuturile sale și că revizuirea a redus ambiția transformatoare a UE, a introdus ajustarea concepției politicii la realitățile din vecinătate și a marcat o îndepărtare de abordarea tip extindere, adoptând o abordare pragmatică;
10. *Consideră* în continuare, că oferirea perspectivei de aderare statelor asociate din Europa de est ar trebui păstrată, cu atât mai mult cu cât nu poate fi realizată prin relații bilaterale a statelor membre ale UE cu statele partenere; acest tip de oferte majore pot influența favorabil menținerea statelor asociate pe calea europeană și fac parte din strategia "atractivității" Uniunii Europene;

11. *Regretă* însă accentul pus de unele state membre pe politica de vecinătate, în contrapondere cu lipsa de susținere a perspectivei de aderare a statelor partenere din est care înregistrează progrese în apropierea de Uniune;
12. *Susține* angajamentul UE în favoarea partenerilor din vecinătate care au încheiat Acorduri de Asociere și Acorduri de Liber Schimb și *salută* promovarea în continuare a unui angajament sporit, diferențiat, al Uniunii, față de statele Parteneriatului estic care avansează pe calea reformelor democratice; *semnalează* totuși, că după anexarea Crimeei, Parteneriatul estic nu mai poate servi pentru a rezolva probleme de mare anvergură, ci doar probleme punctuale;
13. *Consideră* că reforma PEV trebuie să asigure o abordare integrată și cuprinzătoare a tuturor politicilor și acțiunilor UE în vecinătate, respectiv a politicii de coeziune prin componenta Cooperare transfrontalieră, politicii de cooperare pentru dezvoltare, politicii de extindere dar și a Sinergiei Marii Negre, ca inițiativă de cooperare regională și forum de dialog, precum și Strategia Dunării;
14. *Consideră* că suportul Uniunii Europene pentru partenerii estici care au încheiat acorduri de asociere îi obligă pe aceștia să realizeze reformele la care s-au angajat, indiferent de alterarea mediului social prin intervenții externe care conțin toate metodele de presiune și care se bucură de o finanțare excesivă; *consideră* că resurselor angajate de Federația Rusă pentru destabilizarea Republicii Moldova, Ucrainei și Georgiei trebuie să li se răspundă prin măsuri și mecanisme adecvate de sprijin, în registrul specific standardelor și valorilor Uniunii Europene;
15. *Salută* ratificarea acordului de asociere al Uniunii Europene cu Republica Moldova, ca și recomandările făcute la 15.02.2016 Republicii Moldova de către Consiliu, pentru accelerarea reformelor, în special cele privind de-politizarea instituțiilor de stat, combaterea corupției sistemice, asigurarea independenței a sistemului judiciar și a autorităților de aplicare a legii, rezolvarea cazurilor de fraudă care i-au afectat sistemul bancar în 2014 și recuperarea fondurilor deturnate; *încurajează* politicienii pro-europeni de la Chișinău ca, prin unitate, opțiuni de interes general și moralitate, să relanseze Republica Moldova ca "exemplu de succes" al politicii de vecinătate;
16. *Salută* intrarea în vigoare la 1 ianuarie 2016 a Acordului de Asociere și Liber Schimb dintre Uniunea Europeană și Ucraina și își exprimă speranța că referendumul din Olanda programat pentru data de 6 aprilie 2016 nu va afecta procesul de ratificare; *regretă* instabilitatea politică din Ucraina, accentuată de lipsa unității în cadrul Guvernului, atacurile cibernetice, datoria creată prin încetare de plăți către Federația Rusă și mai ales de ritmul lent al reformelor;
17. *Salută* progresele consemnate în ultimele rapoarte ale Comisiei din decembrie 2015, care atestă că Georgia și Ucraina îndeplinesc în prezent cerințele prevăzute în planurile de acțiune privind liberalizarea vizelor și își *exprimă speranța* că atât Consiliul, cât și statele membre vor aproba acordarea regimului de călătorii fără viză pentru cele două țări, în cel mai scurt timp posibil;
18. *Se raliază* opiniei din Raportul referitor la revizuirea politicii europene de vecinătate (2015/2002(INI)) al Comisiei pentru afaceri externe a Parlamentului European, că UE ar trebui să conceapă mecanisme eficiente de sprijinire a țărilor partenere performante afectate de măsuri represive, de constrângere comercială sau de agresiune militară directă din partea unor țări terțe;
19. *Consideră* că statele asociate, respectiv Republica Moldova, Georgia și Ucraina ar trebui să fie beneficiarele celei mai importante părți a acestei politici, care să conțină

inclusiv perspectiva integrării europene, deci transformarea politicii de vecinătate în viitoare politică de extindere;

20. *Constată* că România este printre cele mai active state membre pentru asigurarea unui loc important al PEV în agenda Uniunii;
21. *Consideră* că România poate furniza consultanță și sprijin Republicii Moldova, Georgiei și Ucrainei pentru implementarea acordurilor de asociere, promovând astfel interesele Uniunii Europene pe flancul estic, concret putând oferi expertiză în special în domeniile energetic, administrativ, bună guvernare, justiție, sistem bancar, economie;
22. *Reamintește* că Politica de vecinătate și Parteneriatul estic vor fi calibrate în funcție de Strategia europeană de securitate, care va fi adoptată de către Consiliul European din vara anului în curs;
23. *Susține* propunerile referitoare la dezvoltarea componentei de securitate și aprofundarea cooperării cu statele partenere privind aspectele legate de reforma sectorului de securitate, prevenirea conflictelor, anihilarea rețelelor teroriste, de crimă organizată și trafic de persoane, contracararea curentelor extremist/radicaliste în țările respective;

Constată totuși că noua focalizare pe securitate și migrație este de natură să mărească provocările de coerență existente, întrucât o contribuție eficientă la PEV în aceste domenii va necesita o coordonare intensă, cu o serie de jucători din Comisia Europeană, Serviciul European de Acțiune Externă, statele membre, agențiile UE și organizațiile internaționale relevante;
24. *Susține* necesitatea unei abordări strategice a PEV, echilibrată între componentele mediteraneană și estică dar aplicată de o manieră distinctă, pe baza principiilor diferențierii și responsabilității, care să țină seama într-o măsură mult mai concretă de aspirațiile fiecăruia dintre parteneri, de voința politică și progresele efective, în special cele privind asigurarea statului de drept, a independenței și eficacității sistemelor judiciare;
25. *Remarcă* îndepărtarea noii PEV de abordarea „mai mult pentru mai mult” datorită imposibilității de a suplini lipsa de voință politică; *își exprimă* îndoiala că vor putea fi identificate „modalități mai eficace de a susține în dialogul cu partenerii săi oportunitatea inițierii unor reforme fundamentale” în aceste cazuri;
26. *Appreciază* că noua formulă a PEV nu reprezintă nici o revizuire completă a vechiului PEV și nici o viziune strategică a relațiilor UE cu vecinii săi;

Constată că în efortul său pentru un ton mai pragmatic, noua PEV trebuie să se concentreze mai bine pe realități semnificative, cum este modul în care UE ar trebui să relaționeze cu vecinii vecinilor săi; având în vedere incertitudinea asupra redefinirii relațiilor cu, de exemplu, Rusia, este neclar dacă Înaltul Reprezentant va fi în măsură să facă modificările necesare în strategia globală a UE privind politica externă și de securitate, pe care o va prezenta Consiliului European din iunie 2016;

Își exprimă îngrijorarea față de faptul că în forma revizuită, PEV pare că se deplasează mai mult către politica externă tradițională, care presupune doar cooperarea politică și economică la nivel bilateral cu țările terțe, în detrimentul promovării modelului european;

27. *Exprimă rezerve* față de evaluarea că noua abordare ar fi mai realistă, deoarece reducerea ambițiilor UE ar putea genera un rabat de la propriile valori și principii; în acest caz s-ar putea deduce că a realiza "*parteneriate mai eficiente*" echivalează cu negarea valorilor și principiilor care stau la baza Uniunii;
28. *Observă* că în noua formulă a PEV, prioritățile parteneriatului ar putea reprezenta cel mai mic numitor comun între UE și statele partenere; acestea din urmă ar putea opta pentru o politică de vecinătate "*à la carte*" evitând aspectele sensibile ale PEV legate de conflictele înghețate, democrație și drepturile omului;
29. *Ia act* că pentru a simplifica metodologia PEV, rapoartele anuale de progres ar trebui să fie înlocuite cu un nou stil de evaluare axat pe atingerea obiectivelor stabilite de comun acord și că rapoartele de țară se vor concentra pe obiectivele convenite în comun, în timp ce aspectele legate de valorile europene vor fi evaluate periodic în rapoarte separate; *semnalează* riscul ca în absența unor condiționalități certe, unele state partenere să reducă conformitatea cu standardele Uniunii Europene, până la niveluri inacceptabile;
30. *Susține* consolidarea parteneriatelor pentru mobilitate în cadrul vecinătății, inclusiv migrația circulară, care ar deschide rute sigure și legale pentru migranți, dar numai în condițiile în care autoritățile statelor partenere care se confruntă cu fenomene de radicalizare dovedesc un angajament total în lupta împotriva terorismului;
31. *Appreciază* ideea stabilirii unor formate de dialog și cooperare cu vecinii vecinilor prin cadrele tematice, concept care privilegiază dialogul și cooperarea în domenii variate, de interes transversal; *ia act* că tematicile cheie identificate răspund provocărilor actuale din arealul vecinătății, precum migrația, energia, securitatea etc.; *consideră* util faptul că aceste formate ad-hoc de discuții vor aduce părțile interesate, din vecinătatea estică sau din cea sudică, alături de statele UE, țările PEV și partenerii regionali, instituțiile financiare internaționale, organizațiile internaționale și alți donatori;
- Solicită* totuși clarificări privind gradul de instituționalizare al acestor cadre, relația dintre noile cadre și platformele de cooperare existente, cum ar fi cele privind energia în cadrul Uniunii pentru Mediterana și Parteneriatului estic sau procesele Rabat și Khartoum în domeniul migrației;
- Semnalează* că prin instituirea unor forme organice paralele de cooperare regională care să depășească cadrul Parteneriatului estic și pe acela al Uniunii pentru Mediterana, vechiul model al formațiunilor statice de state grupate în cele două platforme, își diminuează importanța, astfel că nu este clar dacă noile cadre vor completa sau vor desființa vechile platforme de cooperare regională;
32. În contextul în care Comunicarea analizată își propune să realizeze o mai clară focalizare pe prevenirea și gestiunea crizelor, *regretă* că nu a fost prevăzut și un palier al intervenției decisive în plan politic, umanitar și de securitate; *observă* că adaptarea acțiunii europene din cadrul PEV la situația de fapt poate fi realizată doar până la o anumită limită; *apreciază* că absența acestui palier poate fi compensată de sinergia cu alte politici, dar *semnalează* că atunci când cele mai multe și mai grave aspecte ale situației de fapt cad în sarcina altor politici, se pune problema utilității PEV însăși;
33. *Appreciază* că pentru constituirea unei PEV mai strategice care să realizeze echilibrul necesar între valorile și interesele sale, UE ar trebui:

- să susțină geometria variabilă, prin oferirea de stimulente financiare și politice substanțiale statelor partenere performante și menținerea unui cadru simplificat cu vecinii mai puțin ambițioși
- să conecteze în mod eficient agendele de politici prin consolidarea legăturilor strategice și financiare între PEV, politica externă și de securitate comună și politica în domeniul migrației
- să păstreze angajarea statelor membre, prin prezentarea unei foi de parcurs politice cu propuneri concrete de cadre tematice care să completeze cadrele multilaterale ale PEV

34. În condițiile în care principala prioritate a Politicii de vecinătate pentru următorii 3-5 ani este stabilizarea statelor partenere, *semnalează* că realizarea acestui obiectiv impune o poziționare intransigentă și utilizarea întregului arsenal diplomatic și resurselor politice ale Uniunii Europene, precum și reținerea unor state membre de a bloca deciziile majorității;

35. *Ia act* că stabilizarea include și consolidarea economică, dar *semnalează* că resursele aflate la dispoziția UE până în 2020 pentru acțiunile sale în calitate de „actor global”, în cadrul financiar multianual, reprezintă numai 6% din bugetul total și acoperă toate programele aferente, inclusiv asistența pentru dezvoltare și cooperare, astfel încât, angajarea unor acțiuni de sprijin economic masiv nu va fi posibilă, statele partenere trebuind să-și construiască strategii de dezvoltare bazate pe resurse proprii;

În acest context, *consideră* că afirmații din Comunicare, precum :”*Politica de vecinătate ar trebui să contribuie la transformarea țărilor partenere în locuri în care oamenii să dorească să își construiască viitorul ...*” va fi foarte dificil de realizat fără alocări substanțiale de fonduri;

Constată că asistența UE pentru dezvoltare și cooperare, deși a investit de-a lungul anilor sute de miliarde de euro în statele din vecinătate, nu a adus efectele scontate; de aceea ar trebui revizuit cadrul de distribuire a fondurilor, în așa fel încât statele care folosesc aceste fonduri în mod impropriu să nu mai fie finanțate;

Propune utilizarea integrată a bugetelor alocate acestor politici, sub coordonarea SEAE, precum și utilizarea unor praguri și a unor liste de priorități care să fie compatibile cu obiectivele UE în spațiile geografice respective;

36. *Achiează* la ideea unui cadru comun pentru dezvoltarea relațiilor atât cu vecinătatea estică, cât și cu cea sudică, dar *respinge* opinia că PEV revizuită ar trebui să rămână un cadru unic pentru relațiile UE cu regiunea PEV în ansamblul său, întrucât, confruntată cu rezistența unei puteri regionale extrem de implicate atât în est cât și în sud, nu este cert că noua PEV va reuși să își atingă obiectivele majore; în caz de insucces al PEV, ar trebui să rămână active alte instrumente și platforme de cooperare regională, ca de exemplu Sinergia Mării Negre, ale căror obiective sunt complementare cu cele ale PEV;

37. *Consideră* că o abordare de tip cantitativ pentru a determina intensitatea acțiunii Uniunii și resursele alocate, eventual pe baza numărului de victime, sau numărului de locuitori ar dezavantaja statele partenere din Est, care sunt cele mai apropiate de valorile europene și care pot atinge mai repede standardele europene ale statului de drept și bunei guvernante; *apreciază* ca asigurarea flancului estic al Uniunii ar putea reprezenta cheia succesului și în flancul sudic; de aceea *respinge* varianta ca alocările să se facă prin algoritmul ”două treimi pentru Sud, o treime pentru Est”, întrucât s-ar încălca un principiu de bază al Politicii de vecinătate, anume dimensionarea

alocărilor în funcție de succesul reformelor și de situația respectării drepturilor omului;

Consideră că Uniunea Europeană nu poate să facă compromisuri în ceea ce privește valorile sale, că ar trebui să evite crearea de standarde duble în raport cu statele din vecinătate și că viitoarea PEV ar trebui să ofere o platformă regională integratoare de dezbateră a problemelor legate de drepturile omului, în concordanță cu principiile sale de bază;

38. *Salută* poziția constantă fermă și unită a Parlamentului European în ceea ce privește sancțiunile asupra Federației Ruse și evaluarea raporturilor Uniunii Europene cu Federația Rusă, pe baza criteriului aplicării depline a Acordurilor de la Minsk;

Consideră că poziția unor state membre privind revizuirea sancțiunilor se află în discordanță flagrantă cu angajamentele asumate de acele state față de Uniunea Europeană;

39. *Constată* că Federația Rusă și-a câștigat *de facto*, prin comportamentul agresiv din ultimii ani, un "drept de veto" la acțiunile Uniunii Europene, ceea ce înseamnă că anumite procese nu se vor mai putea desfășura decât cu acceptul Federației Ruse;

În condițiile în care Federația Rusă controlează printr-o combinație de mijloace militare, politică de forță și acțiuni subversive, situația din Siria și din estul Ucrainei și încearcă destabilizarea partenerilor din vecinătatea Uniunii Europene și a Uniunii însăși, *recomandă* Comisiei Europene și Înalțului Reprezentant să publice un raport privind obiectivele de politică externă ale Uniunii Europene, inclusiv cele ale PEV, care nu se pot realiza din cauza politicii Federației Ruse; raportul ar trebui să conțină și propuneri de soluționare pentru fiecare dintre acțiunile ostile respective.

Comisia pentru afaceri europene, întrunită în ședința din 31 martie 2016, în prezența a 14 dintre cei 22 de membri, a hotărât cu unanimitate de voturi, să adopte prezenta opinie care să fie transmisă Biroului Permanent al Camerei Deputaților, pentru finalizarea procedurii de examinare parlamentară.

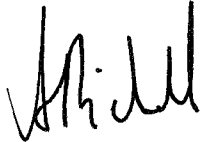
Propune transmiterea Opiniei către Guvernul României, ca document consultativ, pentru stabilirea poziției naționale în materie.

Propune informarea instituțiilor Uniunii Europene asupra observațiilor și recomandărilor sale, ca o contribuție la procesul de formulare a unor politici eficiente în domeniul de referință.

Propune în același timp, transmiterea observațiilor / recomandărilor sale Comisiei Europene, în cadrul dialogului politic informal propus de Comisia Europeană în comunicarea „Furnizând rezultate pentru Europa”, COM(2006)211.

Președinte,

Ana BIRCHALL

| Red. DM

Parlamentul României
Camera Deputaților

COMISIA PENTRU POLITICĂ EXTERNĂ

București, 1 martie 2016
Nr. 4c-13/83

PROIECT DE OPINIE
la JOIN(2015) 50
COMUNICARE COMUNĂ CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN,
CONSILIU, COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL
EUROPEAN ȘI COMITETUL REGIUNILOR
Revizuirea politicii europene de vecinătate

În conformitate cu *Hotărârea Camerei Deputaților nr.11/2011* privind procedura de lucru și mecanismul decizional pentru exercitarea controlului parlamentar asupra proiectelor de acte legislative ale Uniunii Europene, în temeiul Tratatului de la Lisabona privind rolul parlamentelor naționale precum și cu *Hotărârea Camerei Deputaților nr. 43 din 6 mai 2015* privind modificarea și completarea Regulamentului Camerei Deputaților, Comisia pentru politică externă a fost sesizată în data de 14 decembrie 2015 cu examinarea fondului COMUNICĂRII COMUNE CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU, COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL REGIUNILOR Revizuirea politicii europene de vecinătate JOIN(2015)50,

În ședința din 23 februarie 2016 membrii Comisiei au hotărât, în unanimitate, adoptarea următorului **proiect de opinie**:

Comisia pentru politică externă:

Salută vasta consultare publică inițiată de Comisie și contribuțiile statelor membre, guvernelor partenere, instituțiilor Uniunii, organizațiilor

internaționale, partenerilor sociali, societății civile, mediului de afaceri, mediului academic și publicului larg, care au dus la conturarea actualei reforme a politicii europene de vecinătate, menită să întărească spațiul de securitate, prosperitate și parteneriat, promovarea valorilor universale, principiilor democrației, drepturilor omului, statului de drept și deschiderii economice;

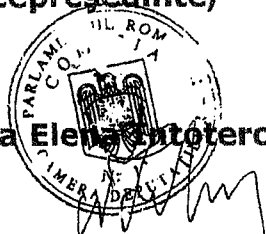
Remarcă necesitatea acestei revizuirii, în contextul radicalizării evenimentelor în zona mediteraneană, a deplasărilor necontrolate de populație și fluxului masiv de refugiați, a escaladării conflictelor, extremismului și terorismului, a încălcărilor drepturilor omului și dreptului internațional, adăugate crizei economice cu care însăși Uniunea s-a confruntat și ale cărei consecințe s-au răsfrânt și asupra statelor vecine;

Susține necesitatea unei abordări strategice a PEV, echilibrată între componentele mediteraneeană și estică dar aplicată de o manieră distinctă, pe baza principiilor diferențierii și responsabilității, care să țină seama într-o măsură mult mai concretă de aspirațiile fiecăruia dintre parteneri, de voința politică și progresele efective, în special cele privind asigurarea statului de drept, a independenței și eficacității sistemelor judiciare;

Apreciază că pentru România, în special în contextul evenimentelor din regiune și încălcării independenței și integrității teritoriale a Ucrainei, sunt esențiale promovarea cooperării regionale, consolidarea Parteneriatului Estic și dezvoltarea proiectelor din cadrul Sinergiei Mării Negre, menite să dezvolte un angajament crescut al Uniunii în relația cu statele partenere cele mai avansate pe calea reformelor democratice și care și-au asumat o perspectivă clară europeană.

Vicepreședinte,

Natalia Elena Gontotero

Secretar,

Dan-Lăuțu Tocuț

ROMANIA

**Parlamentul României
Camera Deputaților
Comisia pentru afaceri europene**

București, 5 aprilie 2016
Nr. 4 c-19 / 371

AVIZ MOTIVAT

**asupra Propunerii de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de
modificare a Directivei 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din
16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii –
COM(2016) 128**

În conformitate cu prevederile art. 170 alin. (1) din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, Comisia pentru afaceri europene și Comisia pentru muncă și protecție socială au fost sesizate pentru a examina în cadrul mecanismului de alertă timpurie pentru verificarea conformării cu principiul subsidiarității, Propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii – COM(2016) 128.

Având în vedere:

- Raportul întocmit de doamna Ana BIRCHALL, președinta Comisiei pentru afaceri europene,
- Nota Ministerului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice,
- Nota Ministerului economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri,
- Nota Ministerului afacerilor externe,
- Nota Administrației Prezidențiale – Departamentul pentru afaceri europene,
- Mesajele Reprezentanței României pe lângă Uniunea Europeană,
- Proiectul de Raport referitor la dumpingul social în Uniunea Europeană - (2015/2255(INI)), al Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale a Parlamentului European,
- Fișa de informare a Direcției pentru Uniunea Europeană - Camera Deputaților,

- Informațiile transmise de reprezentantul permanent al Camerei Deputaților, la Parlamentul European,
- Contribuțiile secretariatului propriu,

Comisia pentru afaceri europene:

1. *Constată* că sunt îndeplinite condițiile stabilite prin Tratatul de la Maastricht ca propunerea să facă obiectul controlului parlamentar al subsidiarității: are caracter legislativ și aparține categoriei competențelor care nu sunt exclusive Uniunii Europene, în sensul art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (2) TUE și respectiv art. 2 alin. (6) TFUE;
2. *Constată* că aspectele trans-naționale sunt evidente, ceea ce ar justifica o acțiune la nivelul Uniunii pentru realizarea obiectivelor, dacă aceste obiective ar fi, în termeni reali, în acord cu valorile, principiile, tratatele Uniunii, precum și cu angajamentele politice majore asumate de către statele membre ale Uniunii Europene pentru realizarea convergenței economice și sociale în întreaga Uniune;
3. *Constată* validitatea și suficiența argumentării utilității propunerii, din perspectiva criteriului insuficienței acțiunii naționale, dar nu și din perspectiva criteriului valorii adăugate;
4. *Constată* că temeiul juridic al propunerii nu corespunde integral cu conținutul reglementării, întrucât modificările se bazează pe articolele 56 și 59 TFUE, în condițiile în care acestea vizează eliminarea restricțiilor privind libera prestare a serviciilor în cadrul Uniunii cu privire la resortisanții statelor membre stabiliți într-un alt stat membru, iar propunerea în sine vizează, cel puțin la nivel declarativ, protecția lucrătorilor;
5. *Consideră* că orice modificare a reglementărilor actuale trebuie să fie în concordanță cu articolul 56 din TFUE, fapt care impune eliminarea oricăror dispoziții care ar putea împiedica sau face mai puțin atrăgătoare activitățile prestatorului de servicii stabilit în alt stat membru decât cel în care furnizează serviciile, situație valabilă și în cazul în care respectivele dispoziții se aplică în mod nediscriminatoriu prestatorilor de servicii naționali și celor din alte state membre UE;
6. *Reamintește* hotărârile Curții de Justiție a UE care a recunoscut că protecția lucrătorilor este un obiectiv imperativ de interes general care poate justifica obstacole în calea furnizării de servicii, dar numai cu condiția ca acestea să fie adecvate și proporționale pentru a asigura realizarea obiectivelor legitime urmărite, respectiv să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea acestora;

În acest context, *consideră* că mai întâi ar trebui evaluate efectele transpunerii de către statele membre ale Uniunii Europene a dispozițiilor Directivei 2014/67/UE, iar ulterior, în funcție de concluziile acestei evaluări să fie propuse modificări / completări ale textului Directivei 96/71/CE;
7. *Reamintește* că jurisprudența, Curții de Justiție a UE a stabilit că discriminare înseamnă că persoane care se află în situații comparabile sunt tratate în mod diferit și că lucrătorii detașați sunt într-o situație diferită față de lucrătorii locali; *subliniază* că

de aceea, diferențele de salarii între lucrătorii detașați și cei locali nu pot fi tratate ca discriminare;

8. *Reamintind* că din totalul de lucrători mobili, cei detașați reprezintă doar 13% și că cea mai mare parte dintre aceștia sunt detașați în condiții perfect legale, că din totalul de angajați detașați din state cu salarii sub media Uniunii reprezintă doar 0,3%, că lucrătorii detașați din state cu salarii mici reprezintă doar 50% din totalul detașărilor *exprimă* rezerve serioase față de argumentele Comisiei Europene privind necesitatea reglementării și deci valoarea sa adăugată;
9. *Reamintește* că prevederile actuale ale Directivei 96/71/CE referitoare la salariul minim stabilesc deja un cadru necesar asigurării unei concurențe loiale între angajatorul care detașează și alți prestatori din țara gazdă; *apreciază* că diferențele induse de bonusuri, indemnizații, sporuri și altele asemenea nu sunt atât de mari pentru a justifica acțiunea de reglementare a Comisiei Europene, ceea ce se traduce printr-un deficit de valoare adăugată;
10. *Observă* că deși Comisia Europeană își argumentează propunerea pe articolul 31 din Carta drepturilor fundamentale, prin care se asigură dreptul la condiții de muncă care să respecte sănătatea, securitatea și demnitatea lucrătorului, o limitare a duratei maxime de muncă, perioade de odihnă zilnică și săptămânală, precum și o perioadă anuală de concediu plătit, ignoră articolul 15 din cartă, care se referă la libertatea de alegere a ocupației și dreptul la muncă; *semnalează* că lucrătorii nu își pot exercita drepturile prevăzute la art. 15, de vreme ce, *de facto*, nu li se permite să accepte o anumită plată pentru serviciile prestate;
11. *Consideră* că prevederile art. 2 și ale art. 5 din Protocolul nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, privind obligația Comisiei Europene de a organiza ample consultări cu părțile interesate și de a ține cont de dimensiunea regională și locală a acțiunilor preconizate și respectiv obligația de a își întemeia argumentele care atestă respectarea principiului subsidiarității pe indicatori calitativi și cantitativi, nu sunt integral respectate;

În acest sens *constată* că însuși studiul de impact arată că nu există date statistice suficiente și comparabile cu privire la o mare parte din propunerile formulate, cum ar fi numărul lucrătorilor detașați pentru perioade mai mari de 24 de luni și nici în ceea ce privește măsurile propuse pentru subcontractare, fiind disponibile doar estimări;

Observă că studiul de impact nu demonstrează că există un fenomen de amploare care să necesite acțiune la nivelul UE;

Ia act și își manifesta surprinderea că în ciuda solicitărilor repetate ale partenerilor sociali europeni de a fi consultați înainte de adoptarea propunerii, Comisia nu a răspuns încă;

Constată ca studiul de impact arată că este posibil să existe unele efecte adverse ale propunerii, în special în ceea ce privește pierderea unor contracte de prestări servicii pentru prestatorii din statele cu un nivel scăzut al salariilor sau o creștere generală a costului serviciilor prestate transnațional, dar fără să aprofundeze aceste aspecte și fără analiza riguroasă a implicațiilor financiare pentru piața internă a UE;

Observă că studiul de impact a omis costurile suplimentare cu transportul, cazarea, informarea cu privire la regulile aplicabile, traducerea unor documente etc., pe care trebuie să le suporte prestatorul de servicii care detașează salariați;

Constată că deși studiul de impact face referire la intenția de a asigura o egalitate de tratament între lucrătorul detașat și lucrătorii naționali, astfel încât lucrătorul detașat să fie tratat ca un lucrător mobil UE în sensul art. 45 TFUE în statul membru gazdă, **nu este analizată** modalitatea în care aceste modificări vor interfera cu prevederile Regulamentului 492/2011/UE privind libera circulație a lucrătorilor sau cu Directiva 2014/54/UE de îmbunătățire a aplicării drepturilor acestora și nici nu se explică în ce mod ar putea un lucrător detașat să fie egal cu lucrătorul național dacă i se refuză ca printr-un act de voință să accepte anumite drepturi salariale;

12. *Constată* că în conformitate cu normele în vigoare, statele membre pot lua măsuri adecvate pentru a se asigura că lucrătorii temporari detașați sunt tratați în același mod ca și lucrătorii temporari naționali; *ia act* că în conformitate cu evaluarea impactului, până în prezent 15 state membre au decis să utilizeze această opțiune; de aceea *consideră* că modificarea prevederilor legale ale UE în această privință nu este justificată și nici necesară;
13. *Appreciază* că noua regulă privind subcontractarea va avea ca efect utilizarea de convenții colective care nu îndeplinesc criteriile de aplicare universală; de asemenea ar putea fi necesar să se utilizeze convențiile colective ne-universale în state membre care au declarat deja că folosesc convenții colective universal aplicabile; de aceea *consideră* că intervenția la nivelul UE, în scopul de a extinde domeniul de aplicare al propunerii de directivă nu este justificată și nici necesară;
14. *Reamintește* că în ce privește aplicarea obligatorie a regulilor generale de detașare în cazul detașării prin agent de muncă temporară, și în prezent statul membru gazdă are posibilitatea de a impune agenților de muncă temporară din alte state membre aceleași reguli ca și cele aplicabile agenților de muncă temporară naționali; de aceea *consideră* că impactul propunerii de directivă este neclar și nu pare să fie adecvat scopului;
15. *Ia act* că în conformitate cu dispozițiile actuale ale Directivei 96/71 / CE, statele membre au posibilitatea de a extinde domeniul de aplicare al convențiilor colective sau sentințe arbitrale care au fost declarate universal aplicabile tuturor sectoarelor; studiul de impact relevă că doar patru state membre s-au decis să nu utilizeze această opțiune; *consideră* că în aceste condiții, **nu este necesar să se impună această obligație la nivelul UE;**
16. *Semnalează* că înlocuirea expresiei "salariu minim" cu cea de "remunerație" poate provoca incertitudine juridică întrucât aceasta este o noțiune care poate fi interpretată în mod extins și nu este clar dacă remunerația este văzută ca un quantum rezultat din elementele obligatorii de remunerație pe care trebuie să o primească lucrătorul sau ca impunere a obligației de respectare a structurii salariului statului gazdă pentru prestatorii din alte state membre;

Consideră că în prima variantă nu sunt pe deplin utilizate concluziile studiului și jurisprudența relevantă a CJUE, iar în a doua variantă apar probleme în cazul în care, prin legislația statului gazdă, prestatorul are stabilite în mod obligatoriu alte elemente de remunerație.

Atenționează că s-ar genera discrepanțe între statele membre, având în vedere faptul că fiecare stat va trebui să indice în legislația proprie definirea și compunerea acestei remunerații;

Observă că nu este clar ce bază de calcul se va stabili pentru plata taxelor, impozitelor și contribuțiilor sociale de către antreprenorii care detașează lucrători în alte state membre;

17. În concluzie, consideră că dacă ar fi adoptate propunerile formulate de Comisie se vor crea bariere în calea liberei prestații a serviciilor și a mobilității forței de muncă;
18. Subliniază că observațiile și rezervele exprimate în Opinia adoptată în aceeași sedință, la analiza pe fond, completează prezentul aviz motivat;
19. Consideră că propunerea de directivă nu are suficientă valoare adăugată și în consecință, hotărăște că este încălcat principiul subsidiarității, în principal din perspectiva utilității reglementării.

*

* *

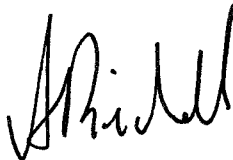
Comisia pentru afaceri europene întrunită în ședința din 5 aprilie 2016, în prezența a 14 dintre cei 22 de membri, a hotărât cu unanimitate de voturi că acțiunea de reglementare a Uniunii Europene nu este justificată, astfel încât propunerea nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 4, aliniatul (2), art. 5, din Tratatul privind Uniunea Europeană, precum și în Protocolul nr. 1 și nr. 2 anexate TUE, că propunerea de directivă nu este conformă cu principiul subsidiarității și că în consecință, se impune emiterea unui aviz motivat.

Propune informarea Guvernului României, pentru aplicarea art. 3 alin. (2) din Legea nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Guvern și Parlament în domeniul afacerilor europene.

Propune transmiterea avizului motivat instituțiilor europene, conform procedurilor uzuale.

Președinte,

Ana BIRCHALL

Secretar,

Dorel Gheorghe CĂPRAR

Red. DM

ROMANIA

**Parlamentul României
Camera Deputaților
Comisia pentru afaceri europene**

București, 5 aprilie 2016
Nr. 4 c-19 / 372

Opinie

**privind Propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de
modificare a Directivei 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din
16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii –
COM(2016) 128**

În conformitate cu prevederile art. 170 alin. (1) din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, Comisia pentru afaceri europene și Comisia pentru muncă și protecție socială au fost sesizate pentru a examina în fond Propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii – COM(2016) 128.

Având în vedere:

- Raportul întocmit de doamna Ana BIRCHALL, președinta Comisiei pentru afaceri europene,
- Nota Ministerului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice,
- Nota Ministerului economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri,
- Nota Ministerului afacerilor externe,
- Nota Administrației Prezidențiale – Departamentul pentru afaceri europene,
- Mesajele Reprezentanței României pe lângă Uniunea Europeană,
- Proiectul de Raport referitor la dumpingul social în Uniunea Europeană - (2015/2255(INI)), al Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale a Parlamentului European,
- Studiul contractat de Parlamentul European "EU Social and Labour Rights and EU Internal Market Law", PE 563.457, publicat în septembrie 2015,
- Studiul contractat de Parlamentul European "Exploring New Avenues for Legislation for Labour Migration to the European Union", PE 563.452, publicat în 2015,

- Studiul contractat de Comisia Europeană ”Study on wage setting systems and minimum rates of pay applicable to posted workers in accordance with Directive 96/71/EC in a selected number of Member States and sectors”, publicat în ianuarie 2016,
- Fișa de informare a Direcției pentru Uniunea Europeană - Camera Deputaților,
- Contribuțiile secretariatului propriu,

Comisia pentru afaceri europene:

1. *Susține* toate acele prevederi din propunerea de directivă destinate protejării lucrătorilor detașați de orice formă de abuz și exploatare și limitarea posibilității întreprinzătorilor de a-și maximiza profitul prin acte oneroase, în special prin munca nedeclarată, activitățile profesionale independente false, externalizare și subcontractare;
2. *Semnalează* că înființarea unor societăți de tip „cutie poștală” în țări cu nivele reduse de impozitare, indicată în propunerea de directivă ca exemplu de abuz, ține mai degrabă de reglementarea în sfera combaterii evaziunii fiscale, unde în pofida unor acțiuni de reglementare recente Uniunea Europeană nu are încă performanțe suficiente;
3. *Susține* propunerea din Proiectul de Raport (2015/2255(INI)) al Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale a Parlamentului European, de a se publica o listă a întreprinderilor care au comis încălcări grave ale legislației Uniunii, în domeniul ocupării forței de muncă;
4. În condițiile în care economia neagră reprezintă între 9 și 21 % în statele membre cu salarii mari, iar numărul lucrătorilor nedeclarați este estimat a fi de 20 de ori mai mare decât al celor detașați, *consideră* că munca nedeclarată constituie cea mai serioasă formă de concurență neloială și că în comparație cu aceasta, anumite erori de implementare din domeniul detașării lucrătorilor sunt nesemnificative și pot fi mult mai ușor corectate prin mai buna implementare a Directivei 96/71/EC, cu completările aduse de Directiva 2014/67/UE;
5. *Apreciază* că este posibilă consolidarea cooperării administrative și punerea în aplicare de către autoritățile competente ale statelor membre a unor măsuri administrative și de control care să permită îmbunătățirea protecției lucrătorilor detașați; cu privire la combaterea abuzurilor și fraudelor și *reamintește* că la nivel european au fost adoptate instrumente suficiente (în special Directiva 2014/67/UE) care, dacă ar fi pe deplin aplicate, ar produce efectele scontate;
6. *Consideră* că situațiile în care întreprinderile au profitat de diferențele de salarizare dintre statele membre și au utilizat detașarea ca modalitate de exploatare a acestor diferențe nu reprezintă un comportament impropriu, ci unul obișnuit, tipic economiei de piață, pe aceeași bază – a exploatării unor diferențe între diverse piețe – făcându-se și investițiile; de altfel, întreprinzătorii caută să exploateze și regimurile fiscale diferite, iar recente progrese ale UE în acest domeniu sunt încă incipiente;
7. *Consideră* că o convergență a nivelurilor salariale se poate realiza doar printr-un proces de dezvoltare economică și că propunerea de directivă nu va reuși ”să introducă egalitatea de remunerare” prin măsurile prezentate, ci că va determina în schimb, eliminarea de pe piața internă a multor operatori economici din noile state membre și va

provoca serioase pierderi de locuri de muncă;

8. *Semnaleză* că reducerea salariilor în statele cu economii puternice este provocată mai ales de necesitatea de a menține competitivitatea întreprinderilor europene, în cadrul unei economii globalizate, care nu are nici o legătură cu detașarea lucrătorilor din statele membre UE;
9. *Reamintește* că extinderea Uniunii Europene cu statele din spatele fostei "cortine de fier" a reprezentat o reparație istorică pentru aceste state și o promisiune asumată la cel mai înalt nivel politic de către Uniune și statele membre că procesul de convergență va fi substanțial și continuu; *consideră* că odată ce Uniunea Europeană a dovedit că poate depăși crize excepționale, cum a fost criza financiară din anul 2008, nu mai există motive de întrerupere a procesului de convergență;
10. *Constată cu surprindere, își manifestă îngrijorarea și regretă* că unele state membre cu economii puternice au insistat pentru revizuirea Directivei 96/71/CE, chiar înainte de a fi fost integral aplicată directiva de executare 2014/67/; *crede* că această insistență se datorează unor dificultăți de politică internă și presiuni din partea opiniei publice, dar că acest transfer al problemelor interne la nivelul Uniunii Europene, iar de la nivelul Uniunii către statele membre cu economii mai puțin dezvoltate **nu poate fi acceptat**; de aceea **salută demersurile statelor membre care se opun revizuirii Directivei 96/71/CE**;
11. *Reamintind* conținutul articolului 3 (1) TUE: "*Uniunea urmărește să promoveze pacea, valorile sale și bunăstarea popoarelor sale*", *observă* că în realitate, propunerea de directivă urmărește *de facto*, să sporească bunăstarea cetățenilor statelor membre dezvoltate economic, unde salariile sunt mai mari, în detrimentul cetățenilor statelor membre mai puțin dezvoltate economic, unde salariile sunt mai mici;
12. *Reamintind* conținutul articolului 3 (3) TUE: "*Uniunea instituie o piață internă. Aceasta acționează pentru dezvoltarea durabilă a Europei, întemeiată pe o creștere economică echilibrată și pe stabilitatea prețurilor, pe o economie socială de piață cu grad ridicat de competitivitate, care tinde spre ocuparea deplină a forței de muncă și spre progres social..*", *apreciază* că propunerea de directivă nu răspunde nici cerinței privind gradul ridicat de competitivitate, nici cerinței privind ocuparea deplină a forței de muncă și nici cerinței privind progresul social;
13. *Observă* că deși invocă în mod corect articolul 3 din TUE, care prevede că Uniunea promovează justiția socială și protecția socială și articolul 9 din TFUE, care prevede că Uniunea are sarcina de a promova un nivel ridicat al ocupării forței de muncă, **Comisia Europeană interpretează părtinitor semnificația acelor prevederi**, în măsura în care creșterea nivelului de ocupare poate fi asigurată și prin angajarea unor lucrători care apoi sunt detașați nu numai prin angajarea lucrătorilor locali; *consideră* că **prin aceasta, obiectivul declarat în propunerea de directivă cu privire la dezvoltarea unei piețe unice mai aprofundate și mai echitabile, nu este realizat**;
14. *Reamintind* conținutul articolului 27 TFUE privind piața internă: "*...Comisia ține seama de amploarea efortului pe care anumite economii care prezintă decalaje ale nivelului de dezvoltare va trebui să îl susțină pentru instituirea pieței interne ...*" *consideră* că aceste prevederi sunt încălcate, întrucât în inițiativa sa, **Comisia Europeană nu a ținut**

cont de situația statelor membre cu economii mai puțin dezvoltate;

15. **Consideră** că principiul „remunerației egale pentru aceeași muncă” este incompatibil cu piața unică, deoarece diferențele de salarizare constituie un element legitim al avantajului competitiv pe care îl au prestatorii de servicii;
16. **Consideră** că introducerea așa-numitei ”remunerații egale pentru aceeași muncă” nu este soluția corectă pentru a face față abuzurilor; *crede* că acest principiu dezbină politic, este contra-productiv în ce privește libertatea de a presta servicii pe întreg teritoriul UE și de asemenea, conține aspecte deosebit de problematice în ceea ce privește aplicabilitatea sa în practică, în interpretarea și compatibilitatea cu legislația existentă;
17. **Semnalează** că efectele sociale din statele care practică detașarea pe o scară mai mare, ca urmare a dispariției multor oferte de muncă, pot fi severe și pot provoca mișcări sociale și dezechilibre într-o perioadă în care Uniunea se confruntă deja cu o serie de crize acute și cu ascensiunea politicii populiste anti-europene;
18. **Semnalează** că și statele membre cu economii mai puțin dezvoltate au probleme interne, în special datorate exodului forței de muncă înalt calificate, către state cu economii puternice, care oferă salarii mai mari și care își rezolvă astfel problemele de forță de muncă și de dezvoltare economică; *observă* că statele membre supuse fenomenului ”*brain drain*” nu au insistat, nici măcar atunci când au exercitat președinția rotativă a Consiliului UE, ca Uniunea să reglementeze stoparea acestui fenomen, sau un sistem de juste compensații;
19. **Semnalează** că argumentul Comisiei Europene conform căruia ”*diferențele semnificative dintre salarii distorsionează condițiile de concurență echitabile între întreprinderi, subminând astfel buna funcționare a pieței unice*” ar putea fi citit și în altă cheie: ”prin anularea concurenței pe criterii salariale, protecția lucrătorilor cu salarii mari poate determina mărirea decalajului între salariile din diverse state sau regiuni ale Uniunii Europene, afectând astfel procesul de convergență”; *crede* că, în fond, faptul că diferențele salariale s-au accentuat în loc să se diminueze, reprezintă un eșec al convergenței și o nerealizare a politicii de coeziune și în consecință nu ar trebui sancționați tot lucrătorii și întreprinderile pentru această situație;
20. **Ia act** că în anul 2015 cel puțin 50.000 de lucrători români au fost temporar detașați în state membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European, făcând astfel România să se afle printre statele membre cu o importantă activitate de detașare a lucrătorilor; **ia act** că această activitate aduce venituri semnificative la bugetul de stat, contribuind la dezvoltarea economiei;
21. **Contestă** aplicarea sintagmei ”dumping social” la detașarea lucrătorilor europeni, în Proiectul de Raport 2015/2255(INI) al Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale a Parlamentului European, întrucât o presiune de scădere a salariilor poate fi generată de orice tip de concurență; **propune** înlocuirea expresiei ”dumping social” cu ”decalaj salarial”, pentru a evita confuzia și conotația negativă;
22. **Semnalează** că obiectivul de a se asigura că ”dumpingul social” nu este tolerat în Uniunea Europeană, poate fi în acord sau în dezacord cu tratatele Uniunii, în funcție de

definiția și de interpretarea termenului de "dumping social": o acțiune oneroasă organizată ca atare, având caracter infracțional sau speculativ, sau o acțiune personală, firească, de căutate a unor oferte de muncă mai avantajoase într-o piață internă liberă; *constată* că și această interpretare diferită este o sursă de incertitudine juridică;

23. *Semnaleză* că măsurile "anti-dumping social" pot afecta politica de investiții a UE, căci investitorii nu pot fi convinși să investească în state membre sau regiuni puternic dezvoltate economic ci se vor orienta tot spre acele state membre și regiuni unde pot obține avantaje competitive; *reamintește* că UE a lansat politici ample de încurajare a investițiilor și că nu ar fi coerent ca pe de o parte să creeze avantaje pentru investitori, iar pe de altă parte să le obtureze accesul la forță de muncă mai ieftină; Tocmai de aceea *consideră* că opinia Comisiei Europene conform căreia "Un cadru legislativ modernizat pentru detașarea lucrătorilor va contribui la crearea unor condiții echitabile și transparente pentru punerea în aplicare a Planului de investiții pentru Europa" nu se susține;
24. *Observă* că necesitatea de a menține condiții de concurență echitabile pentru toți furnizorii de servicii se aplică unilateral, prin egalizarea veniturilor de natură salarială, deși sunt permise decalaje de altă natură, dar legate de exercitarea profesiei, ca de exemplu, *know-how* superior al lucrătorilor specialiști în domenii de înaltă tehnicitate, calificarea superioară, adaptarea mai ușoară la mediul profesional, inclusiv în ce privește relațiile de muncă;
25. *Reamintește* că așa-zisa concurență neloială a lucrătorilor detașați cu lucrătorii locali mai bine remunerați îi afectează în egală măsură atât pe lucrătorii cu contracte de muncă obișnuite, proveniți din statele membre care detașează lucrători cât și pe lucrătorii detașați pentru mai mult de 24 de luni, care prin limitarea la 24 de luni a normelor juridice aplicabile statutului de lucrător detașat, devin practic lucrători locali;
26. *Reamintește* statelor membre care susțin propunerea de directivă că în unele sectoare sau sub-sectoare ale propriilor lor economii naționale există un deficit de forță de muncă și că ar fi regretabil să avantajeze acoperirea acestui deficit cu forță de muncă din state din afara Uniunii Europene;
27. *Salută* faptul că versiunea revizuită a Directivei privind detașarea lucrătorilor va prevedea în continuare că „întreprinderile stabilite într-un stat din afara UE nu trebuie să beneficieze de un tratament mai favorabil decât întreprinderile stabilite într-un stat membru”; *consideră* că este într-adevăr corect ca statele membre să aplice în cazul întreprinderilor stabilite în state terțe care detașează lucrători pe teritoriul lor cel puțin aceleași cerințe ca cele pe care le aplică în cazul întreprinderilor care detașează lucrători stabilite într-un stat membru;
28. *Semnaleză* că în ultimii ani s-au înmulțit exponențial contractele cu timp limitat, numite și contracte "zero ore", precum și contractele pe durată determinată și că aceste contracte, în care drepturile lucrătorilor locali sunt limitate, nu sunt superioare contractelor de detașare, decât, eventual, prin nivelul veniturilor salariale;
29. *Apreciază* că aversiunea la investiții cauzată de riscurile persistente din piețele financiare și perspectivele de creștere economică neconcludente în cazul mai multor state membre dezvoltate economic se va manifesta în continuare și că aceasta va

perpetua și chiar amplifica fenomenul acordurilor dintre salariați și patronat, în care salariații renunță la unele drepturi pentru a-și salva locurile de muncă; **subliniază** că în acest context revizuirea Directivei 96/71/CE nu se justifică, sau cu alte cuvinte, valoarea adăugată a propunerii de modificare a Directivei 96/71/CE nu este suficientă pentru a justifica demersurile de reglementare ale Comisiei;

30. *Reamintind* principiul că nu ar trebui create noi mecanisme înainte ca cele vechi să fi fost deplin utilizate, **consideră** oportună implementarea prealabilă a Directivei 2014/67/EU a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne, urmată de o evaluare efectivă a cadrului legislativ din domeniu, anterior inițierii oricăror discuții referitoare la modificarea regulilor stabilite prin Directiva 96/71/CE;
31. În concluzie, **consideră** că inițiativa Comisiei Europene este inoportună în contextul mai larg al promovării investițiilor, creșterii economice și asigurării bunăstării tuturor cetățenilor europeni și că introduce linii de separație între statele membre, contrar spiritului european și tratatelor Uniunii; **atenționează** asupra pericolului ca introducând bariere suplimentare, inițiativa Comisiei Europene să afecteze libera prestație a serviciilor și mobilitatea lucrătorilor și implicit, buna funcționare a pieței interne;
32. Având în vedere cele de mai sus **consideră** că propunerea de directivă nu întrunește condițiile impuse de principiile subsidiarității și proporționalității, motiv pentru care a adoptat un Aviz motivat, care completează observațiile și rezervele precizate în opinie.

Comisia pentru afaceri europene, întrunită în ședința din 5 aprilie 2016, în prezența a 14 dintre cei 22 de membri, a hotărât cu unanimitate de voturi, să adopte prezenta opinie care să fie transmisă Biroului Permanent al Camerei Deputaților, pentru finalizarea procedurii de examinare parlamentară.

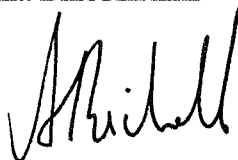
Propune transmiterea Opiniei privind propunerea de directivă către Guvernului României, pentru aplicarea art. 3 alin. (2) din Legea nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Guvern și Parlament în domeniul afacerilor europene.

Propune informarea instituțiilor Uniunii Europene asupra observațiilor și recomandărilor sale, ca o contribuție la procesul de formulare a unor politici eficiente în domeniul de referință.

Propune în același timp, transmiterea observațiilor / recomandărilor sale Comisiei Europene, în cadrul dialogului politic informal propus de Comisia Europeană în comunicarea „Furnizând rezultate pentru Europa”, COM(2006) 211.

Președinte,

Ana BIRCHALL

Red. DM